

ندى : بابا حضرتك بتقول ايه يعنى ايه اتجوزت من غير ماتقولى
مصطفى (ابو ندى) : زى ما قولت اجهزى علشان العريس منتظركى لى هدموك يلا البسي بسرعة
ندى: يعنى ايه انت عملت كده ليه و امتى انا حتى لسه عندي ١٧ سنة بس
زينب (ام ندى) : انت بتقول ايه يا مصطفى ايه اللي بتعملوا ده
مصطفى : انا كنت سالف مبلغ من أبو العريس و معرفتش اسدد المبلغ و لو مكنتش جوزت ندى لانه كان هيقدم الشيكات
للنيابة و احنا عندنا اخواتها عايزين نربيهم و نجوزهم ولا هتنبسطى لما اتحبس يا وليه و الراجل اخترها هى بالذات رغم انى
عرضت عليه اخواتها اللي اكبر منها
!زينب : مين الراجل ده والفلوس ديه اد ايه ؟
مصطفى : نص مليون جنية
زينب بصدمة : و هببت بيهم ايه ده انت منشف ريقى على فلوس البيت حسبى الله و نعم وكيل فيك اكيد على الز*فت اللي
بتشربه و الس*تات اللي انت ماشى وراهم
مصطفى : ايوة يا زينب و بعدين ما انت عارفة انى مديون لطوب الأرض الراجل كتر خيره دفعلى كل الفلوس و بعدين انت
ملكيش تحسبيني و بنتى و جوزتها احسن جوزه انت عارفة مين العريس فهد ابن ممدوح الشناوى انت عرفه كويس راجل غنى و
ابنه شاب غنى و متعلم مرمتهاش لواحد صابع يعنى ولا عواطلى
زينب بغضب : انت اتجننت يا مصطفى رميت بنتك لفهد الشناوى اللي جيه هنا و احنا رفضنه علشان اخلاقه اللي زى الزفت ده
سكرى و مش متربى و كمان الراجل ممدوح ده راجل مش كويس
مصطفى فجأة *ضرب زينب قلم من اثره نز*فت د*م
و راح قال يلا انا مش هستني كثير يابنت ال و راح كت*ف زينب و حب*سها فى اوضتها
كل ده بيحصل وسط ما ندى فى صدمة و كانت منهارة و مش مصدقة و كانت بتقول ممكن تكون بتحمل و مصدومة و فجأة قطع
كل ده خبط على الباب بقوة
(يقلم ندى احمد)
مصطفى فتح الباب لاقى فهد فى وشه
فهد : فين بنتك يا مصطفى
مصطفى بارتباك: اتفضل يا بنى عقبال ما تحضر نفسها
دخل فهد و مصطفى دخل الأوضة على ندى لاقها قاعدة مكناها بتعيط
مصطفى : قومي البس يلا بسرعة
ندى :
مصطفى ضرب*بها باللق*لم
مصطفى : قومي يلا يا بنت ال
ندى قامت و فعلا لبست و هى مش عارفة تعمل ايه ولا تروح فين ولا حتى تتصل بحد يلحقها و اخواتها كانوا كل واحدة فى
شغلها لسه و حتى لو اتصلت بيهم مش هيفدوها بحاجة و فجأة جيه فى بالها باب المطبخ و فعلا لمت هدموها و هربت منه و
.....فضلت تجرى مش عارفة هتروح فين
عند مصطفى يخبط على باب أوضة ندى مش بترد فتح الباب ملقهاش راح لاوضة زينب و راح أوضة اخوات ندى ملقهاش اتجنن
هتكون راحت فين و خرج لفهد
فهد بغضب : هنقضى اليوم كله بتلبس و لا ايه خليها تخلص بقى ده انا مش عايزها غير بشنطة هدموها ايه الق*رف ده
مصطفى بارتباك : ندى..... هربت
فهد بغضب اكثر: نعم راحت فين قول البت فين احسنك ولا انت هتاخذ الفلوس و البت فى جابك لا بقولك ايه انا عارف
الحركات ديه كويس طلعتها من جواه بدل ما انا اللي اجب*ها من شعرها
فهد فضل يزقق لما اتأكد انها مش فالببيت
فهد لمصطفى بجدية و غضب : هلاقيها حتى لو فى سابع ارض
و فجأة جاله تلفون رد عليه و عنيه كلها غضب خرج من بيت مصطفى
يا ترى ايه اللي فى المكالمة و يترى ندى فين دلوقتي
استوب نسيت اعرفكم
ندى فتاة عندها ١٧ سنة جميلة جدا و ملامحها بريئة ذات شعر اشقر غامق غجرى طويل و عيون فيروزى تلفت الانظار فى
(سنة اولى آداب ملحوظة ندى من أسرة متوسطة على قد حلهم
فهد الشناوى شاب عنده ٢٦ سنة وسيم و عينه رمادي جميلة بس مرعبة لما يتعصب و شعره بنى و لديه غمازات بتخليه زى)
(القمر بس مغرور و بتاع بنات خريج كلية تجارة و أسس شركته الخاصة بعيدا عن ابوه
مصطفى : ابو ندى رجل ذات ٥٠ عام لديه العديد من النزوات و السقطات و مصائب التى سوف نذكرها فيما بعد)
(زينب : ام ندى عندها ٤٧ سنة ست صبره و مستحلمة مصطفى و مصيبه علشان عيالها)
(تقى : اخت ندى الكبيرة عندها ٢٤ سنة شغلة فى شركة استراد و تصدير)
(روان اخت ندى الوسطية ٢٣ سنة شغله ممرضة)
(مازن صاحب فهد من زمان و ده هنتعرف عليه فى الأحداث)
اتجه فهد لعربيته ركبها و كانت مكالمة التليفون من مازن (صاحب فهد) ان ندى على أول الشارع و معها شنطة هدموها و ساق
بسرعة من شدة الغضب
فى الشارع
اتنين كانوا بيحولوا يديقوا ندى
ندى : ابعده عنى يا حيوان انت و هو لو حد قرب منى انا هصوت و ألم عليه الشارع
شخص ١ : صوتى يا حلوة مغيث حد هنا
شخص ٢ : كان هيقرب على ندى لاقى يد بتمنعه و ديه كانت يد فهد راح ضرب*بهم عل*قة م*وت

و فجأة بص لندی التي كانت عمالة تعيط و فجأة حولت تجرى بس فهد كان اسرع و مس*كه من حجابها فهد : على فين يا حلوة انت هتروحي منى فين و بعدين ده انت هتسوفى ايام سودة و دخلها العربية غص*با عنها مصطفى اتصل بفهد و عرف انه لاقى ندى

عند فهد و ندى فى بيت فهد

فهد بعصبيه : ادخلى ده انت هتسوفى ايام سودة

ندى بعياط : انت عايز منى ايه عملتك ايه اتجوزتنى ليه انا مش بطبق اسمع سيرتك اصلا

فهد راح مسكها من ايدها بقو*ة : مكنيش فكرة انى اتجوزتك علشان بحبك و علشان علشان هموت عليكى انا اتجوزتك علشان اذلك و امينك علشان انا مفيش حد يرفض فهد الشناوى و يتناول عليه

ندى : انا اسفة بس طلقني و سبني أمشى لو سمحت

فهد لو*ى در*اع ندى قريبا ليه لدرجة ان نفسه مخالط نفسها : بصى بقى طلاق مش هطلق و انت هنا علشان خدمتى و مزاجى و هتتعلمى اقل من الخدمة فاهمة و رمها على الأرض

فهد خرج من الشقة و قفل عليه من بره و خلى حد من رجالته يقف تحت البيت علشان متهرش تانى

فى أحد الملاهي الليلية

كان فهد قاعد مع مازن صاحبه و معاهم بنتين و كل واحدة كانت بتر*قص على رجل كل واحد فيهم

نانسى بدلع : مالك يا فهد النهاردة ايه اللى مديك يا بيبى ما تيجى نطلع فوق و انا انسك الدنيا

مازن بضحك : لاء سببه النهاردة ده عريس جديد

نانسى بحقد و غيره بس مطهرتش : اخص عليك يا فهودي و انا اثرت معاك فى ايه ديه تلاقيها جر*بوعة

فهد راح كسر الكأس اللى فى ايده و ض*رب نانسى بالقل*م وقعها على الأرض

فهد : أخرسى متحبيش سرتها على لسانك يا رخي*صة يا

نانسى أقسمت انها مش هتخلى الجوازة ديه تكمل

فهد خرج و قعد يقضى السهرة فى حنة تانية رجح الساعة ٤ الفجر بيتوح و مش شايف ادامة من كتر الشرب

ندى كانت نايمة بهدومها لأنها و هى بتجرى شنطة هدموما و قعت حست انا فهد جيه فقامت و كانت بتحول تبعد عنه لانه كان

بيقرب منها

فهد مسكها من خصرها جامد و قلها رايحة فين يا عروسة ده انهاردة لي*لة دخل*تنا

ندى بدأت تعيط : ابعده عني يا فهد سبني بقوووولك سبيني

فهد بدا يع*ضها فى رقبتها و بدا يسبب علامات ملكيته عليها و مش مهتم بعيطها و فجأة بدا يق*طع هدموما من فوق

ندى شهقت و حولت تبعد عنه بس كان مسكها بتملك جدا و بدأت تحاول تخبيى صد*رها اللى بان

و لكن فجأة

فهد مسكها من خصرها جامد و قلها رايحة فين يا عروسة ده انهاردة لي*لة دخل*تنا

ندى بدأت تعيط : ابعده عني يا فهد سبني بقوووولك سبيني

فهد بدا يع*ضها فى رقبتها و بدا يسبب علامات ملكيته عليها و مش مهتم بعيطها و فجأة بدا يق*طع هدموما من فوق

ندى شهقت و حولت تبعد عنه بس كان مسكها بتملك جدا و بدأت تحاول تخبيى صد*رها اللى بان

و فجأة هى بتقومه فضلت تخبط على صدره العريض و هى لا حول لها و لا قوة و اخيرا عرفت تغلت منه و جريت على أقرب

أوضة و راحت قفلت الباب بالمفتاح هو بيجرى وراها و عمال يخبط الباب و هى جوة منهارة و مش عارفة تعمل ايه و لا

تتصرف ازاي و هدى صوت الخبط و فهد بره هتروحي منى فين الايام جاية كثير و نام فى الأوضة الثانية

صبح تانى يوم

ندى عايزة هدموما مش عارفة تخرج و كانت عايزة تصلى و معرفتش تعمل ايه فكرت تروح تصحى فهد و رفضت بس بعدين

فكرت ملقتش قدمها غير انها تصحيه دخلت الأوضة اللى نايم فيها فهد بدأت تندده على فهد من بعيد علشان يصحى و هو فى

سابع نومة بدأت تقرب و تندده برده مفيش فايده لحد ما راحت عند السرير و فضلت تصحى فيه لحد ما فجأة شدما و بقيت هى

تحتة

فهد اول مرة يركز فى ملامحها و اد ايه عنياها تسحر اللى يشوفها

ندى بدموع : انا كنت جاية اصحيك ارجوك سبني

فهد صعبت عليه : قام من عليها و قالها اهدى محصلش حاجة

وهى قايمة لمح القطع اللى فى الهدوم و ندى عمالة تضم البلوزة عليها لكن بدون فائدة فهد بصلها بصة كلها شه*وة

ندى : لو سمحت انا عايزة هدوم هدموى و قعت و الشارع و ارجوك سبني اروح

فهد صعبت عليه ندى لان حس اد ايه انها مذلولة و هى تطلب منه هدوم و فى نفس الوقت مش قادر يستحمل منظرها و هى

كده و مينهورش هو عايز انها فى يوم هى اللى تسل*مله نفسها

راح فتح دولابه و جاب بيجاما من عنده و ادلها

فهد : روحى غيرى القرف ده و تعالى فى الصالة انا عايزك

ندى و الدموع فى عيونها : حاضر

رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد

ندى خرجت لفهد بعد ما بدلت البيجاما لحسن الحظ انها بكم و لبست حجابها

ندى : ارجوك روحنى البيت

فهد بحدية : هو انا خطفك احنا متجوزين و بطللى بقا لانى مش بحب الزن و بعدين انا لازم اعلمك الادب على انك يوم ما

اتقدمتلك رفضتيني و طردتيني انا اهلى يوميا انا دلوقتى هخليكى تعرفى انتى رفضتى مين

ندى بساذجة: انت ازاي ترضى انك تكون على ذمتك واحدة مش قبلاك افرض انا فى حياتى حد تانى او مرتبطة بحد

مكملتش الجملة و راح فهد ش*دها جامد : انت فى حد فحياتك يا زبا*لة و انا اللى كنت فكرك محترمة و بتمثلنى عليا دور

الشريفة

ندى بصدمة : انت ازاي تجرأ و تفكر فيها كده انا محترمة غصبا عنك

فهد شكلها و هى بتبكي و هو مسكها بتملك شكلها شده اوى و فجأة طبع قبله بجانب شفتيها بكل حنان و فجأة فاق لنفسه و بعدها عنه و هى جريت على الأوضة وهى خايغة و متلخبطة و فى مشاعر غريبة هى مش قادرة تفسرها فهد بره لنفسه : متجمد كده ده اللى متعملها الادب و تذله انا مكنتش عامل حسابى على انى هحن كده فهد لنفسه : انا لازم القى حل و خليها هى كمان تحبني ندى فى الغرفة : انا ايه اللى بيحصلى ده كله يا ربى انا معملتش حاجة وحشة ف حد للدرجة ديه يا رب قوينى الباب خبط كانت كانت زينب و مصطفى فهد فتحلهم

مصطفى : ازيك يا جوز بنتى

زينب : فين ندى

ندى خرجت لما سمعت صوت ابوها و امها

ندى اول ما شافت امها جريت عليها

زينب اول ما شافت ندى عيطت ندى كان شكلها شاحب و معيطة

ندى دخلت زينب الأوضة

زينب : معلى يا بنتى استحملى يا ندى ربنا ان شاء الله يعدلها

و بعد ما زينب و مصطفى مشيوا

فهد نزل جاب هدموم محجبات لندى و هدموم بيت و لانج*ري و الكثير من الأشياء

عند نانسى

نانسى : ازاي اتجوز ده كان زى الخاتم في صباغى

نانسى اتصلت بفهد

نانسى : ازيك يا بيبى موحشتكش ولا ايه يا فهودي

فهد : عايزة ايه نانسى

نانسى : هعوز ايه غير راحتك يا قلبى ايه رايك اجيك الشقة قصدها على اللى فيها ندى دلوقتي

فهد بزعيق و زهق: لاء و اوعى تعبى الشقة تانى انت فاهمة و واحدة رخيصة و قفل فى وشها

نانسى: ماشى يا فهد انا هعرفك الرخيصة ديه هتعمل ايه

فى البيت

ندى : ايه القرف اللي هو عايش فيه ده محدش بينضف البيت ده و هى بتروق البيت و قلعت الحجاب و بلوزة البيجاما لأنها

كانت تعوقها فى الحركة دخل فهد المنزل وجدها امامه بهذا المنظر و اقسام انه لم يرى مثل هذا الجمال من قبل كانت لابسة

ترتدى قطعة ملابس قطنية بحملات رقيقة كانت ترتديها اسف الملابس و مشغولة بتنظيف المكان و اتسمرت مكانها و مش عارفة

تروح الأوضة لانه واقف سادد عليها ندى اتكسفت جدا و لبست عطلول بلوزة البيجاما و كانت هترتدى الحجاب

شدها فهد لعنده : اتكسفى من ايه انا جوزك على فكرة ورمى الحجاب من اديها و ندى اول مرة تصرح فى لون عينه و شكله

الرجولى اللى زى القمر

فهد اخد باله انها سرحت فيه فحب يتمدى و يحرك ايده على جسمها بجرأة

ندى فاقت على نفسها و جريت و بعدين انت كنت فين و ايه الشنط ديه

فهد : ديه هدموم ليكى

ندى ببرود: شكرا

فهد : ندى ممكن تدينى فرصة اثبتلك فيها انى كويس

ندى:

هل يا ترى هتديله فرصة و هل يا ترى علاقتهم هتتصلح و يا ترى نانسى هتعمل ايه

ندى باستنكار : انت بتضحك عليا و لا على نفسك يا فهد انت شخص مش بيهمك غير نفسك انت لو فعلا كنت بتحبنى مكنتش

عملت كده و جيتنى بالطريقة ديه بس انا مش هلومك يا فهد العيب على اهلى و بس يا فهد انت ليك عليا اكلك و شربك و

انضف البيت و بس و هنعيش اخوات لحد فترة و نطلق بشكل محترم علشان كلام الناس و وافق ارجوك يا فهد على العرض ده و

ريحنى و ربح نفسك

فهد ببرود : خلصتى الكلام لهبل ده تمام

فهد بجدية و غضب: طلبتك بالرضا و رفضتى و اوعى تكونى فكرة انى بحبك هقولها لك تانى انا هذلك يا ندى و بكرة تتمنى

انى ارضى عنك ، انتى هنا زى اى حاجة يشتريها بفلوسى و بكرة لما ازهق منك هر*ميكى زى الك*لية

ندى بصدمة و انفعال : شوفت انت اصلا شخص مغرور و كنت عايزلى ادليك فرصة انت دمرتنى اى واحدة فى سننى يوم ما

هتيجى تتجوز هتكون بالنسبها ده تجمل خبر تسمعه و على الاقل هتكون اختارت الشخص اللى هى مرتحاله مش انا و كملت

بدموع: انا اللى مكتوب عليا اتذل و اتهان و هبقى مطلقة و انا لسه مبداتش حياتى اصلا انا بكره ان اسمى اتحط جنب اسمك

انا مش بطيق ريحتك فى المكان انا بكرهك

فهد : انا هوريكى يا ندى و همدفلك تمن الكلام ده غالى

فهد و فجأة ش*د ندى من شعرها و ج*رها على الأرض لحد الأوضة

ندى : فهد شعرى حرارارارام عليك

فهد : ح*رمت عليكى عشتك

و فجأة راح فهد بدا ييض*رب ندى بالحز*ام

ندى بضعف: ب ك ر ه ك

فهد : انا ممكن دلوقتي اخذ حقى الشرعى منك و اذلك اكثر بس انا هرميكى زى البيت الوقف

فهد خرج من البيت و ساب ندى مغ*مى عليها من كتر الض*رب و كانت بتتنز*ف و جسمها كله كدم*ات

فى الكلية عند ندى

كانت زميلات ندى و قفين بيتكلموا قبل المحاضرة ما تبدأ و المعيد اللى بيدى المحاضرة (محمد) لاحظ ان ندى مش بتحضر

بقالها فترة لأنها من اشطر الطلبة اللى عنده و كمان هو معجب بندى محمد راح لروان زميلة ندى : هى الطالبة ندى مصطفى مش بتحضر ليه بلغيها ان كده هتفتوها حاجات كتير وكده غلط هى من اشطر طلابي
روان : حاضر يا دكتور انا هبلغها انا برده مش بشوفها خالص
محمد: خير هى تعبانة او حاجة
روان: تقريبا كده
فى ملاهى ليلي

فهد و الغضب مالى قلبه و مسيطر عليه كان نفسه ندى تبادل نفس المشاعر (بصوا يا جماعة فهد بيحب ندى من زمان بس هى بقيت بتخاف تدخل فى اى ارتباط و كانت خايقة من الجواز و ده طبعاً بسبب اللى شافته من تعامل ابوها مع امها) و هو قاعد فى البار مع نانسى وهى بتتدلع عليه و قاعدة على رج*له و حضنه و مكلمشة فى رقبته نانسى بسهوكه : علشان تعرف يا فهودي تلف تلف و ترجع لحضنى تانى فهد شدها من ايدها و طلعوا فى اوضة فوق لوحدهم فهد بدا يتعامل مع نانسى بع*نف و عمال يتخيلها ندى و عمال بع*ضها جامد و كأنه بينتقم نانسى بصرخة انثوية : براحة يا فهد بتوجعنى فهد كأنه شايف ندى بدل نانسى فهد : انتى ليه كده ليه انا كنت على استعداد ابدأ صفحة جديدة معاكى و كانت كلها هتبقى حب بس انت اللى دماغك ناشفة و مش بتسامحى و فجأة رمى نانسى من على السرير و طردها بره فهد لنفسه: مش عايز الم*س ست غيرك يا ندى عند ندى

ندى فاقت و كانت مش قادرة تحرك جسمها بدأت تتسند لحد ما دخلت الحمام اخدت شاور و اتوضت و صلت و اعدت تشكى لرينا همها و بعدين قعدت تفكر مع نفسها فى الجاى و هل تتقبل الأمر الواقع و تتعامل مع فهد كان شئ لم يكن و كلما تذكرت عندما اقتربت من فهد تشعر بمشاعر تجاهه و لكنها تنكر ذلك و قررت انها لازم تفكر ازاي تردله اللى عمله فيها لأنها حاسة ان كل اللى حوليها بيعملوها على انها سلعة للشراء و قالت انا لازم مضغش و لازم اخذ حقى و قد تعبت من التفكير فنامت على الكرسي من التعب

عند تقى اخدت ندى الكبيرة فى شركة استراد و تصدير على (زميل تقى فى الشغل) : تقى ممكن كلمة على انفراد تقى : ليه فى حاجة يا استاذ على على : مش عطلك ثانية

تقى قامت : خير يا استاذ على على : تقى انا معجب بيكي و عايز اقابل ولدك (على شاب ٢٥ سنة وسيم و مهذب معجب بتقى و بيحبها بس كان خايف لاترفضه او يكون حد فى حياتها) تقى رجعت البيت حكيت لماتها و كانت مبسوطة لأنها هى كمان كانت معجبة بعلى و فعلا على اتصل بمصطفى والد (تقى و ندى) و حدد معاد معه فى فيلا ممدوح الشناوى

ميرفت (والدة فهد) : بتقول ايه يا ممدوح يعنى ايه فهد اتجوز من غير معرف و بعدين مين ديه و نرمين بنت خالته ده كان المفروض متكلم عليها هقول ايه لاختى و لبنتها دلوقتى ممدوح : هو كان عايز البت و بعدين ما انت عارفها ندى بنت عم مصطفى ميرفت بانفعال : انت بتقول ايه اللى رفضت ابك هو مش شال الموضوع ده من دماغه ده انا فرحت لما رفضته انا اصلا مش بقبل البننت ديه و بعدين هما ازاي اتجوزوا بسرعة ديه و هى قبلت بسرعة ازاي هو حصل حاجة ولا ابك غلط معها و لا ايه بالضبط فهمنى يا ممدوح ممدوح حكاها الموضوع

ميرفت : يعنى كمان دفعت كل ده علشان البت ديه ، ديه نرمين بنت اختى برقبته ، بقولك ايه ممدوح ده ابنى الوحيد و عايزة افرح بيه و اجوزه الجوازة اللى تعجبني ممدوح بزق : يعنى اعلم ايه يا ميرفت و بعدين هو فهد صغير و هو اللى صمم و كمان هو اللى دفع الفلوس من جيبه مش انا و انا كنت رافض اصلا ميرفت بخبث: اومال هو مجبهاش ليه تعيش معنا انا من بكرة الصبح هروح لهم و اشوف الموضوع ده رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد فى المساء فى البيت

دخل فهد المنزل وحدها نائمة حملها بين ذراعيه و وضعة على السرير و خلع قميصه و نام بجوارها عارى الصدر و كان يضمها اليه بقوة حتى هدات أنفاسه و نام فى الصباح ندى بتحاول تتقلب على السرير فى حاجة منعها فتحت عينها لاقيته حضنها بتملك حاولت تقوم فهد بنعاس : نامى احسن ما اقوم و اتهور ندى بخوف منه نامت مكانها حتى لا يفعل شئ اخر ندى : فهد انا موافقة اديك فرصة فهد اتعدل و قام من النوم ندى : فهد انا موافقة اديك فرصة فهد اتعدل و قام من النوم و مبسوط : بتتكلمى جد ندى : ايوة بس عندى شروط فهد : موافق من قبل ما اسمعها

ندى : بصى يا فهد انا عايزاك تبعد عن الشرب و السهر بره و كان نفسى ان جوزى يبقى إمامى فى الصلاة و نتعرف على بعض اكثر و كمان اكمل دراستي و آخر حاجة ندى كملت بكسوف اننا نفضل اخوات لحد ما اطمن ليك فهد بحب: و انا يا ندى موافق على كل حاجة و كمل بخبث بس الواحد علشان ميبصش بره لازم يلاقى الحاجة اللى تعوضه جوه و انت لازم تساعدينى على كده

ندى : اولاً مغيث سبب لان الرجل يبص بره غير انه عينه فارغة يعنى لو انت اهملتنى ابص بره و اقولك اصل انا ملقتش ده عندك فختنك

فهد بعصبية : طب حسبى على كلامك علشان مترجعيش تزعلنى لما اعمل فيكى حاجة و مسك دراعها جامد و إياكى اسمعك تقولى الكلام ده تانى فاهمة

ندى بخوف : حاضر انا كنت بتناقش بس مش اكثر

فهد : لاء يا قلبى مش كل الكلام اللى ينفع يتقال عادى كده انا بغير □ و بعدين كمل فهد بحنان علشان يطمئنها لأنها خافت منه يا ندى لازم تعرفى ان الرجل لما يغير على مراته ده حب و راح منيم راسها على صدره و حضنها جامد و هو عارى الصدر ندى لاحظت انه مش لابس حاجة لأنها مكنتش مركزة كانت لسه صاحبة فهد خرجها من حضنه ندى بكسوف و وشها احمر

فهد بمشاكسة: مالك يا حبيبتي انتى وشك احمر شكلك سخنة لو حرانة اقل* على عادى □ و مد يده علشان يقلق*عها ندى شهقت و بعدت ايده : لاء انا كويسة و راحت جارية على الحمام فهد ضحك عليها جامد و على منظرها ندى دخلت المطبخ علشان تحضر الفطار فهد يبص عليها و هو مش مصدقة انها واقفة فى بيته و انها اديته فرصة و ندى بقيت اخيراً بتاعته و فى بيته فهد : اساعدك

ندى : لاء خلاص انا خلصت ندى حطت الاكل و بعدين جت تدخل فهد : مش هتفطرى ندى : لاء عادى

فهد : لاء لازم تفطرى ده انت مكلتيش حاجة و لو مش هتفطرى معايا خلاص شيلى الاكل مش هاكل ندى : لاء خلاص مقعد و بدأت تاكل لأنها فعلاً مكنتش بتاكل كويس الفترة اللى فاتت فهد بدا يلبس علشان يروح شركته و هو بيلبس باب الشقة خبط ندى فتحت كانت ميرفت هانم فهد خرج : ازيك يا ماما ميرفت : ازيك يا حبيبى كده يا فهد تتجوز من غير ما تقولى ندى بصيت لفهد بخرج فهد : اصل يا ماما كل حاجة جت بسرعة جدا ميرفت و هى تممص شفايها و تبص لندى من تحت لفوق : اه بسرعة عموماً انا كنت جاية اقولك انكم لازم تعيشوا معانا يا فهد و لا انت ليك رأى تانى و لا حد يكون مضايق فهد : لا طبعاً يا ماما يومين و نيجى البيت ميرفت : لاء النهاردة و هاخد ندى على فيلا و انت روح الشغل و متتاخرش علشان انا عزمة خالتك و بنتها نرمين عندنا فهد بضيق : ان شاء الله هحاول رغم انى عندى شغل كثير جدا ميرفت : ربنا يكون فى عونك و كملت متتاخرش على السابعة تكون فى البيت و فهد راح الشغل ندى : حضرتك تحبى تشربى ايه يا طنط ميرفت بقرف: لاء شكراً يلا لمى هدموك علشان السواق منتظر تحت ندى : حاضر يا طنط ندى فى نفسها : ملها ديه يا رب قوينى انا قلبى مش مطمئن فى الفيلا ميرفت و ندى دخلوا ميرفت نادى على ثريا كبيرة الخدم ثريا : اومرك يا ميرفت هانم ميرفت : ديه ندى مرات فهد بيه طلعيها أوضة فهد ثريا طلعت ندى الأوضة ندى نزلت علشان تتعرف على اللى فى البيت و تقعد مع ميرفت ميرفت متممة تحرج ندى : قوليلى يا ندى ايه اللى خلا جوازك انتى و فهد يتم بسرعة كده ندى : نصيب يا طنط ميرفت باستهزاء : اه نصيب و كملت اجهزى علشان اختى منى هانم و بنتها نرمين معزومين على العشاء ندى : حاضر ميرفت كأنها لا تقصد : ده فهد و نرمين بيحبوا بعد من و هما اطفال ده كمان فهد قارى فتحتها و النهاردة منحدد معاد الخطوبة ندى بصدمة : ايه ميرفت بتصنع : ايه ده هو فهد مقلقيش و لا ايه ندى بحزن : لاء ميرفت : هو فهد كده بنسى ساعات ندى قامت و هى مش مصدقة و كانت هتتصل بفهد بس قالت لما يرجع من الشغل احسن

عند بيت مصطفى و زينب

تقى قاعدة بتجهز علشان على هيجى النهاردة يطلب اديها

الباب خبط و كان على قعدوا و تقى قدمتلهم الضيافة و على مقدرش يشيل عينه من عليها كانت زى القمر

على : عمى انا جاي اطلب ايد بنتك تقى و انا شاب عندى ٢٥ سنة و متيسر الحال و عندى شقتى ان شاء الله العروسة فى يوم تيجي تشوفها و تنورها

تقى و زينب كانوا خايفين من مصطفى ليرفض او يعمل حاجة تبوظ الموضوع

ولكن سبحان الله حصل عكس ظنهم

مصطفى كان بيتكلم كويس و كمان شروطه كانت طبيعية زى شروط اى جوازة و كمان على وافق على كل شروطه

على : تقى عندى يا عمى بكنوز الدنيا

تقى كانت من وراه الستارة مش مصدقة و مبسوطه

و على حدد مع مصطفى معاد الخطوبة

رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد

فى الفيلا بليل

كانت ندى اخدت شاور و خرجت بالمنشفة فقط حول جسمها

فهد دخل الأوضة من غير ما يخطب شافها بالمنظر

ده بلع ريقه بصعوبة و قال لنفسه حرام بجد هى بتحلو كل شوية ولا انا كده مش معرف امسك نفسى و اتجه ناحيتها لحد ما

زنقة فى الحيطه و ندى بتحاول تغفلت منه بس هو كان ماسكها من خص*رها باحكام

فهد و كله رغ*بة : انتى مش ناوية ترضى عنى ولا ايه

ندى بدموع فى عينيها : فهد انت وعدتني ارجوك سبنى

فهد مكش مركز غير فى عيونها و شكلها اللى شده اوى : اهدى خلاص مغيث حاجة حصلت و بدا يزيح خصلات شعرها ورا

ودنها و يطمنها

فجأة باب الأوضة خبط

فهد : يخربيت الفضلان

ندى شدت الفستان و دخلت تجرى على الحمام

فهد فتح الباب و جدما الخدامة

الخدامة : ميرفت هانم عايزة حضرتك تحت

فهد بزهد : طب انا نازل

فهد نزل

ميرفت : فهد انا كنت عايزك تفضى نفسك الفترة ديه علشان خلاص انا و خالتك اتفقنا على معاد الخطوبة

فهد : خطوبة مين

ميرفت : خطوبتك انت و نرمين

فهد : نعم ماما انتى عارفة كويس انى مش بحب نرمين و كمان انتى زمان اللى اكلمتى مع خالتى زمان من ورايا و اتفقتى

انكم تقرأه فاتحة ده انا حتى مكنتش موجود ماما انا مش عيل صغير و انا مش هتجوز على ندى ابدأ و كان هيمشى

ميرفت بتمثيل كأنها تعبت و قلبها وجعها و مش قادرة تاخذ نفسها و بعدين اغمى عليها فهد جرى على والدته

فهد : ماما فوقى

و الخدامة راحت عاملة مايه بسكر و جابت برفان

ميرفت فاقت

فهد : ماما انت لازم تروحي للدكتور

ميرفت : مش هروح لو انت مش هتتضر عزومة انهاردة

فهد : يا ماما هو انت بتسومينى

ميرفت : خلاص مش هروح الدكتور و اعمل اللى يعجبك يا فهد بس قلبى هيبقى غضبان عليك

فهد: خلاص بس اوعدنى انها عزومة عادية

ميرفت بخبث : حاضر يا حبيبى و خلى ندى تنزل معاك عايزة اعرفها عليهم

ندى نزلت و كان فهد مستنها تحت و كانت جميلة جدا و كانت لابسة دريس أخضر عليه ورود صغيرة و طرحه نود و كانت لابس كعب

ندى كانت هتقع بالكعب بس فهد لحقها و فجأة ندى بقيت فى حضنه و لزقه فى جسمه جدا

ندى بكسوف بعدت براحة : شكرا

فهد شاف اى خصلات ندى هاربة من حجابها

فهد: انت مطلعة ليه شعرك من الطرحة

ندى : مش باين اصلا

فهد عدلها الطرحة : اياكى اشوف شعرك بره الطرحة تانى انا بس اللى اشوف شعرك

ندى بخجل : حاضر

الباب خبط ميرفت رحبت بمنى اختها و نرمين

نرمين كانت لابسة فستان فوق الرقية و كان الفستان لا يستر ص*درها خالص و حطه ميكاب اوفر شوية و مسيبة شعرها

نرمين عندها ٢٢ سنة مش بتحب فهد بس بتحب فلوسه و مكانته الاجتماعية و مستعدة تعمل ايه حاجة علشان مضيعش فهد)

(من اديها

و هما قاعدين و الخدامة بتقدم عصير

و ندى كانت قاعدة جنب ميرفت

ميرفت بقصد وقعت العصير على ندى

ميرفت بتمثيل : اسفة يا ندى مكنش قصدى

ندى : و لا يهم حضرتك يا طنط

ندى طلعت تغير هدموما

نزلت تحت و فجأة اتصدمت من اللى شافته

ميرفت : فهد فى علبه قطيفة فى اوضتى ممكن تطلع تجبها انت عارف مش بحب حد من الخدم يدخل اوضتى و انا مش فيها

فهد باستعجاب من طلبها: حاضر يا ماما

فهد طلع

ندى كانت قاعدة جنب ميرفت

ميرفت بقصد وقعت العصير على ندى

ميرفت بتمثيل : اسفة يا ندى مكنش قصدى

ندى : و لا يهم حضرتك يا طنط

ندى طلعت تغير هدموما

ميرفت و منى و نرمين تحت

ميرفت : يلا يا منى نطلع الجنية و انتى يا نرمين زى ما اتفقنا

نرمين: تمام يا طنط

ندى نزلت و اتصدمت من اللى شافته

شافت فهد بيب*وس نرمين

و فجأة فهد لمحها رم*ى نرمين على الأرض

فهد بتوتر : ندى انتى فاهمة غلط هى اللى رام*ت نفسها عليا

ندى بدموع : وانا المفروض اصدقك انا عارفة انكم كلكم صنف خ*اين

نرمين بكذب و خيث : انت بتكذب عليها ليه انا كنت وحشاك يا فهد و انت لسه قايلى كده

فهد بغضب و راح ضا*رب نرمين : اخرسى ديه بتكذب متصدقهاش والله هى اللى رم*ت نفسها عليا و كنت مز*قها جيتى

انتى

فهد ضر*ب نرمين تانى : ماتقولى الحقيقة يا زبا*لة

ميرفت و منى دخلوا

ميرفت : فيه ايه يا فهد

منى : انت ازاي تض*رب بنتى كده

فهد : بنتك رم*ت نفسها عليا و ندى دخلت فهمتنا غلط

منى بغضب : مسمحكش انا بنتى متربية احسن تربية فهد : بنتك ديه روحى ربي*ها احسن علشان متربتش

ميرفت ض*ربت فهد بالقلم : لاء شكلك انت اللى متربتش يا فهد و انا هربيك ، ازاي تكلم اختى كده

نرمين بارتباك : انت لازم تتجوزنى علشان انا حامل و لا نسيت اللى حصل من شهرين

فهد بغضب و انفعال : لا فاكرو فاكرو كمان انك مكنتيش بن*ت بن*وت ساعتها شوفى من غل*ط معاكى و لب*سيها فيه و

كمان اللى متعرفهوش ان يومها انا ادبتك دوا منع حمل فى الويس*كي و احنا فى البيت و كمل بانتصار انا مش اهل علشان

تضحكى عليا

نرمين بصدمة : انت بتقول ايه

منى اخدت نرمين و مشيوا

ندى كل ده واقفة مصدومة مش مصدقة كل اللى سمعته ده و اد ايه هى مصدومة فى فهد

ميرفت طلعت اوضتها بغضب

ندى واقفة بصمت بتبص لفهد و دموعها متحجرة فى عينها

ندى مش قادرة تتكلم و حست ان الكلام ملهوش فائدة

ندى بدموع : روحنى بيت اهلى دلوقتى حالا

فهد : والله يا ندى انا مظلوم والله انا مل*ستش اى ست من ساعة ما اتجوزتك ومش عايز غيرك و الله يا ندى انا عايز اتغير

و ابقى شخص كويس زى ما كنتى عايزة و قولتلى الصبح

ندى طلعت الأوضة و فضلت تعيط

باب الأوضة خبط

ندى بصوت مبوح : مين

كانت ثريا كبيرة الخدم

ثريا : تسمحيلى يا بنتى اكلمك فى حاجة مهمة

ندى دخلتها الأوضة

ندى : ايه الحاجة المهمة اللى عايزة تقوليها

ثريا : اوعدينى انك مش هتجبنى سيرتى فى حاجة انا جيت علشان حرام خراب البيوت و انا شايقة انك طيبة و هتعرفى

تغيرى فهد

ندى : انت عايزة تقولى ايه بالضبط و اوعدك مش هجيب سيرتك

ثرىا : انا شوفت و سمعت ميرفت وهى بتنطق على اللى حصل تحت ده مع منى و نرمين علشان ميرفت هانم مش بتحبك و مكنتش عايزاكى مرات ابنتها

ندى بصدمة : طب ليه انا عملتها ايه انا كنت بتعامل معها بكل احترام و كنت بعملها زى امى
ثرىا : بصى يا بنتى ميرفت هانم طيبة جدا بس هى كده لما بتفهم الموضوع غلط بكرة تعرف معدتك الأصيل و تحبك و تعرف
انك اكثر حد مناسب لابنتها و كمان يا ندى ميرفت ام و علشان بتحب ابنتها جدا بتخاف عليه و مستعدة تعمل ايه حاجة و
ميرفت فكراكى وحشة و انت المفروض تثبتلها عكس كده و انا معاكى هسعدك يا بنتى
ندى عيطت فى حضن ثرىا : انا ليه بيحصل كل ده
ثرىا : متعرفيش الخير فين يا بنتى و كملت ندى انتى لازم تبقى واعية اكثر من كده و متسببش جوزك لأى واحدة كده و انا
شايقة انك تقدرى تغيرى فهد انا نظرتى فى الناس متخبيش
و كمان خليكى جر*يئة شوية مع فهد انتى مشغيتش نرمين كانت بتعمل ايه و لا لبسة ايه و لا عاملة فى نفسها ايه
ثرىا: انا هسيبك تتراحي و تفكرى
فهد كان قاعد مع والده تحت كان جيه من شوية من الشغل و فهد حكااله اللى حصل
ممدوح : يا بنى انتو لحقتو ده انت متجوزة لسه مكملتوش اسبوع على كل المشاكل ديه
فهد : يا بابا انا ما صدقت ان العلاقة بينا بدأت تتصلح و الله لعلم نرمين الادب
ممدوح : متعمل ايه
فهد : هكلم اهل ابوها يشوفها اللى ماشية على حل شعرها ديه
ممدوح : طب اطلع لمراتك متسبهاش لوحدها كده
فهد فعلا طلع لقى ندى بتقرا قرآن بصوت هادى و فيه خشوع
فهد انسحر بصوتها
و قعد على السرير قدمها و بعدين هى صدقت و حط المصحف مكانه
فهد : ممكن تصدقيني و نتكلم سوا
ندى : انا مصدقك يا فهد من و انت تحت لانى انا كمان شوفتها هى بتت*رمى عليك بس انا افكرت انك عاوز كده معاها
فهد : والله لاء يا ندى انا بحبك♥ و مش شايق ست غيرك
ندى بكسوف : فهد انا عايزة نصلى ركعتين سوا نبدأ بيهم على جديد و انت تكون إمامى
فهد بحب : عيونى هـ ثوانى هاخذ شاور و اتوضى و اصلى معاكى
و فعلا صلوا هما الاثنين سوا
فهد بحنان و مسك ادبها : ندى انا عايزك جمبى دايم و انا اوعدك انى هتغير
ندى : ان شاء الله يا فهد و كملت فهد انا بستاذنك روح الجامعة من بكرة علشان ميغوتنيش اكثر من كده
فهد : ماشى بس انا اللى اوصلك و اروحك
ندى : تمام
ندى راحت علشان تمام على الكنية
فهد : انتى بتعملى ايه
ندى : هنام
فهد : لا انت هتنامى على السرير
ندى : وانت هتنام فين
فهد : على السرير برضه
ندى بتوتر : لا انا هنام على الكنية انا يحب النوم الكنية اصلا
فهد : لاء انت هتنامى على السرير جنبى و فى حضنى كمان و متقلقيش انا مش معمل حاجة غير برضاكى بس ده برده مش
معنه انك تنامى على الكنية
ندى كنت لسه هتعترض فهد راح شايها من على الأرض
ندى شهقت و بخضة : نزلنى يا فهد لوسمحت
فهد : يا بت بطللى دلج بقى و خلاص ده قرار انا اصلا ادمنت حضنك مش مقدر انام بعد كده غير و انتى فى حضنى
ندى بكسوف دارت وشها فى صدر فهد
فهد : بموت فيكى و انتى مكسوفة بس سيبى الكسوف ده لحاجة تانية
ندى ضرب*ته على ص*دره
فهد نزلها على السرير و نام جنبها
رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد
فى الصبح
فهد صحى قبل ندى و عمال يتأمل فيها و يزيح خصلات شعرها من على وشها و وضع اصابعه على شف*ايف ندى و بعدين
قرب من شفا*يفها و با*سها و بعدين وزع قبلاط على باقى و وجها و حس انه هيتمدى بعد عنها و كان بين*هج اوى و
بعدين قال لنفسه : لاء اصبر يا فهد لازم تظمنك اكثر بس بصراحة انا مش قادر ديه زى القمر فى كل الحالات
ندى بدأت تفوق من النوم
فهد : صباح الفل و الورد على عيونك يا ست البنات
ندى بنعاس و كسوف : صباح النور ، انا هقوم البس علشان ارواح الجامعة
فهد : تمام اجزى و انا هوديكى فى طريقى
ندى جت تقوم فهد بصلها بصدمة
ندى بصتله : فى ايه يا فهد

(ندى من وهى صغيرة وهى بتنام ساعات بت*قلع بنطلون البيجاما و هى نايمة)
ندى كانت فخ*ذها كله باين و كان ملف*وفين بدقة جعلت فهد ينهار و أشعلت رجو*لته و عمال يبصلها بر*غبة
ندى بصت على نفسها اتصدمت و جريت على الحمام
فهد ضحك على منظرها و هى بتجري
فهد جهز و ندى كمان جهزت و صلوا سوا و نزلوا علشان يفطروا
فهد : صباح الخير

ميرفت اتفجأت ان ندى نزله عادى مع فهد وكان محصلش حاجة ا مبارح : صباح النور على فين انت و هى كده على الصبح و
كملت بابتسامه فشلت ان تخفيها اوعى تقول ندى زعلت و عايزة تروح بيت أهله
فهد بانتصار و مسك ايد ندى بحب : لاء يا ماما ندى مش هتسيب بيتها ابدأ و ادعلنا احسن
ميرفت بمصمصه شفايفها: ربنا يهدي سرکم

فهد لندى يلا علشان متناخرش
فهد وصل ندى الجامعة و اتفق معاها يجى امتى
ندى حضرتك محاضراتها و قابلت روان
روان : كنتى فين كل ده يا ندى
ندى: اسكتي يا روان انا حصل معايا حاجات باختصار انا اتجوزت
روان :الف مبروك يا ندى بس انت اتجوزتى فجأة كده
ندى حكنتها كل حاجة
روان : ان شاء الله تبقى سعيدة فى حياتك و كملت انتى عارفة مين اللى كان ببسأل عليكى
ندى : مين

روان : دكتور محمد كان ببسأل عليكى كل يوم
ندى باستغراب : ده ليه

روان : مش عارفة انا استغربت من سؤاله انا كمان بس بيقولى علشان مي فوتكيش حاجات كتيرة
ندى : ممكن يلا احسن المحاضرة كده هتفوتنا
روان وندى حضروا المحاضرات و فى محاضرة محمد
محمد لاحظ ان ندى جت المحاضرة و كان مبسوط جدا
المحاضرات خلصت و ندى لاقيت فهد مستنيها و محمد شافها وهى بتركب العربية مع فهد محمد افكره اخوها لان ندى مش لابسة
دبلة فى ايدها

ندى فى العربية مع فهد
ندى : لو سمحت يا فهد ممكن تيجى معايا خطوبة تقى و كنت عايزة فستان
فهد : طبعاً موافق و يلا علشان نشترى الفستان
راحوا محل شيك و المحل ده ندى اللى اختارته بالذات ندى طلبت من فهد ميدخلش معاها المحل و كمان محل كل اللى فيه
بنات فهد وافق و ندى دخلت المحل
فهد مع نفسه : ايه ده انا لازم ادخل علشان انقى الفستان معاها افرض جابت فستان ضيق ولا حاجة و فعلاً فهد دخل المحل
و قلهم ان مراته جوا و مكش فى حد غيرهم بيشتري فى المحل و دخل المكان اللى قدام البروفا ندى خرجت تبص فى المرايا
اللى بره فهد اول ما شفاها اتصدم و اتسمر مكانه
فهد بغضب :

ندى بخضة : فهد انت فاهم غلط و الله
فهد اول ما شفاها اتصدم و اتسمر مكانه ندى كانت لابسة فستان كب (مفتوح من عند ال*صدر و من غير حمالات) و
مسيبة شعرها و كان فى شاب (مازن) واقف معاها و حا*طت ايده على ك*تفها
(ملحوظة ندى كانت هتيجب فستان محجبات علشان خطوبة تقى بس كمان الفستان ده عجيبها و كانت هتشتريهم هما اللى اتنين)
مازن : الفستان عليكى حلوا اوى و راح حض*نها

فهد بغضب متجه علشان يض*رب مازن : بتخ*ونينى يا بنت ال
ندى : فهد والله العظيم انت فاهم غلط ده مازن ابن خالتي
فهد بمقاطعة لندى و زعي*ق : و ابن خالتك يحض*نك و تقفى ادامة كده ده انتى ليلتك سودة يا بنت ال
وراح ي*ضرب مازن و كل اللى فى المحل اتلموا
ندى بدموع : فهد سيبه ده اخويا فى الرضاعة
فهد بطل ض*رب فى مازن : ايه

مازن كان بي*نزف من أنفه و ندى كانت هتقرب منه علشان تساعد فهد شدها ورا ظهره العريض لدرجة ان ندى اختفت وراه
مش بايينة

مازن قام : مين ده يا ندى و ازاي واقفة ادامة كده و سيبه يتحكم فيكى

ندى من ورا فهد : ده فهد جوزى
مازن : ايه اتجوزتى و عبدالله اللى كان هينزل من السفر علشان يتجوزك ده بيشتغل ليل نهار علشان يكون نفسه

فهد بغضب : و مين عبدالله ده كمان يا ست هانم

ندى بعيط و منهارة : والله هفهمك بس نروح البيت

ندى راحت غيرت و نزلت مع فهد من المحل

فى العربية فهد يسوق بسرعة و عمال يتخانق مع الناس وهو بيسوق و ندى خايقة تكلمه من كتر عص*بيته

استوب نسيت اعرفكم

مازن ابن خالة ندى عنده ١٩ سنة بيقف فى المحل من بعد باباه و بيكون طول الوقت قاعد فى المكتب علشان الزبونات تاخذ
(راحتها بس لما عرف ان ندى فى المحل نزل يسلم عليها و يوريها احسن فساتين عنده)

(عبدالله : ابن خالته ندى الأخرى مسافر يبجب ندى كج*سد و شكل و من زمان و ابوه وابو ندى كانوا يقولوا انهم لبعض)
اسفة نرجع تانى
فهد وصل البيت
ندى طلعت تجرى على الأوضة و فهد طلع وراها و هو مت*عصب و عنيه حمرا من كتر الغ*ضب
فهد دخل الأوضة و ندى كانت قاعدة خايقة و بتعيط
ندى: و الله يا فهد مفهمك بس اهدى انا خايقة منك
فهد بعصية : اهدى اه طبعاً اهدى اشوف مراتى واقفة لابسة مك*شوف و بتتج*ضن و كمان فى حد عايز يتجوزها و اهدى و
راح مس*كها من دراعها جا*مد
فهد بعصية : مين عبدالله ده يا بت
ندى بعيط: عبدالله ده ابن خالتي و من و احنا اطفال ابوه اتفق مع بابا اننا نبقى لبعض و انا والله معرفش عنه حاجة و
مكتننش بكلمه خلص
فهد بجدية : كنتى بتحببه
ندى بعيط : والله ابدى يا فهد و لا كان فى اى حاجة فى قلبى من ناحيته والله صدقنى
فهد : اياكى اشوف المنظر اللى انا شوفتك بيه ده ولا وقفة قدام حد بالمنظر ده او حتى من غير طرحة و لا تح*ضنى حد
حتى لو ابوكى فاهمة
ندى : حاضر و الله بس لو سمحت اهدى انا خايقة و عمالة تعيط
فهد بدا ياخدما فى حض*نه و هى بطلت تعيط لما حضنها و فضلت هى كمان تح*ضنه جامد وفهد من جواه كان مبسوط لأنها هى
اللى حض*نته برضاها
فهد و هو بيملس على شعرها و يب*وس راسها و بحنان : خلاص اهدى انا بس بغير عليكى حتى من نفسى و لما بتع*صب
مش بشوف قدامى و عايزك تعرفى انك بتاعتى انا بس محدش يقربك غيرى ولا حتى يشوف شعرة منك
فهد فضل يهديهها و يطبطب عليها لحد ما نامت ف ح*ضنه
رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد
نزل فهد راح محل الفساتين تانى و اشترى الفساتين اللى ندى كانت عايزهم و اشترى كمان فساتين تانية ليها
فى مكان آخر
نانسى خلت واحدة اسمها نعمة تشتغل فى بيت فهد و تكون عين ليها
نانسى : عملتى اللى قولتلك عليه
نعمة : ابوة زى مقولتى بالضبط
نانسى بشر : كويس جدا لو حصل حاجة جديدة قوللى
عند ميرفت
ميرفت بتكلم اختها منى
ميرفت : اهدى يا منى فى ايه
منى : بنتى يا منى هيخودها منى و يجوزها ابن عمها و ده متجوز اتنين
ميرفت: ايه اللى فكرهم بيها و مش انتى قولتى انهم عيشين فى سواهج و مش بيسألوا عليكى
منى : مش عارفة انا لاقتهم عندى الصبح و خدوا نرمين مش عارفة اعمل ايه و انا مسافر اشوف حل
ميرفت: ابقى طمنيى
فهد دخل الفيلا
ميرفت : فهد شوفت اللى حصل لنرمين انت لازم تسافر مع خالتك تشوف ايه اللى حصل نرمين عمامها خدوها و هييجوزوها
فهد ببرود : طب ما انا اصلا اللى قولتلمهم
ميرفت بانفعال : ايه يا فهد عملت كده ليه
فهد : علشان تتربى و تتعلم الادب
ميرفت بتبص على الشنط اللى فى ايده : وايه الشنط ديه
فهد : ديه لندى
ميرفت : طبعاً الطمع بان على أصله و بدأت كل شوية تطلب بينى البت ديه طمعانه فيك و فى فلوسك
فهد : فى ايه يا ماما اولاً انا مبجيش حد يتدخل فى خصوصيتنا و ثانيا مراتى و بشرتلها حاجة ايه الطمع فى كده و بعدين ندى
بقيت ملزمة منى
ميرفت باستهزاء : مش لما تبقى مراتك الأول
فهد : قصدك ايه
ميرفت : انت فاهم قصدى كويس ان ندى مراتك على الورق بس
فهد بغضب : انا مسمحش لأى حد يتدخل فى خصوصيتنا و لو ديه هتبقى طريقتك انك ترقبنا هاخذ ندى و أمشى
ميرفت : و على ايه براحتك انا كنت خايقة على مصلحتك بس انت مش هتمشى من البيت ده يا فهد انا تعبانة و مش ناقصة
انت كمان تتعبنى يا بنى
فهد ساب ميرفت و طلع لندى و كانت قاعدة بتذاكر و و قد اخذت بنصيحة ثريا كانت ترتدى بيجاما كت ذات فتحة ص*در
كبيرة و شورت يصل لفخ*ذها و مسيبة شعرها
فهد شافها و مستغرب انها مجريتش على الحمام و فهد كان مضايق من كلام والدته
ندى : مالك يا فهد
فهد : ولا حاجة جبنتك الفستان اللى كنتى عايزة الصبح
ندى من غير اى تفكير راحت حض*نته و با*سته من خده : شكرا يا احلى فهد فى الدنيا
فهد سرت قشعر*يرة فى جسمه لما عملت كده برضاها
فهد لنفسه : هتعمل ايه تانى فيه هى ملها بقيت قمر كده ليه و لبسها النهاردة مخلينى مش قادر اتل*م على اعصا*بى

وراحت ندى تشوف الفستان
و فهد قل*ع القميص و كان هيغ*ير هدمومه قدامها
ندى بخضة : بتعمل ايه
فهد : هغير

ندى : لا غير فى الحمام

فهد جت فى باله فكرة و بخبث : ماشى

فهد دخل الحمام من غير ما ياخذ هدموم قصد و و اخذ شاور و بعدين نادي على ندى تناوله فوطه

ندى من بعيد بتديله الفوطه راح شدتها له و بقيت معه فى الحمام و هو عر*يان

ندى غمضت عنيتها و بخضة : فهد اخرج البس هدموم و انا هستني هنا

راح فهد لف الفوطه على وسطه : فتحى عينك خلاص

ندى فتحت عنيتها و جت تخرج فهد زنقها فى الحيطه

فهد : مش كنتى بتسالىنى مضايق ليه علشان انتى بعيدة عنى و حط صوابه على شفايفها علشان انا مش قادر ابقى جنب دول

و ابعد عنهم و بدا يحرك يده بجرأ*ة على جس*مها

ندى جس*مها قش*عر لما لم*س شفا*يفها و من لم*سته

...ندى بصوت يكاد يخرج : فهد لو سمحت اب

فهد مقاطع كلامها و اراح با*سها من شفا*يفها و ندى كانت متجاوبه معه و فجأة الباب بيخبط

ندى : فهد ابعد الباب بيخبط

فهد : مش واقته

الباب فضل يخبط

ندى : فهد ابعد شوف مين

فهد: ليلته سودا للى بيخبط ده مش معرف اقر*بك فى البيت ده ولا ايه

ندى حنت ادبها على بوقها و كانت مكسوف من ان فهد با*سها و انها لازم تجمد شوية لأنها لسه خايفة من فهد شوية و خايفة

يكون عايز منها غرض و يسبها او يزهد منها و هى عايزة تتأكد من كده

فهد بعد عن ندى و لبس هدمومه

الخدامة : فهد بيه منى هانم تحت و عايزة حضرتك

فهد نزل وجد منى منهارة و ميرفت بتواسيها

ميرفت : اهدى خلاص ان شاء الله كل حاجة ليها حل

***** منى بدموع : فهد بنتى ارجوك

فهد بصدمة : لا طبعا مستحيل

منى بدموع : فهد بنتى ارجوك اتجوز نرمين علشان عمامها هيحوزها ابن عمها ده أكبر منها بكتير و متجوز مرتين ارجوك يا بنى

و بعد فترة ابقى طلاقها و هبقى اسافر انا و نرمين علشان ميرجوش تانى و ياخدوها منى ارجوك يا بنى

فهد بصدمة : لا طبعا مستحيل انا عمرى ما ارضى بوضع زى كده و انا راجل متجوز و بحب مراتى

منى : ارجوك يا فهد انا مليش غير نرمين ديه الحاجة اللى طلعت بيها من الدنيا ارجوك يا بنى انت لازم تتمم الموضوع مع

عمها بكرة الصبح علشان هيروحوا على بلدهم بكرة و هيحوزوها فى نفس اليوم ارجوك يا فهد و انا قولتلك متطلقها بعد فترة و

نسافر و منى دخلت فى حالة هستيرية من الط*م على وشها و تقول كلام مش مفهم بنتى هضيع منى

فهد كان لسه هنتكلم فجأته ندى بنزلها

ندى و كانت صعبانه عليها منى جدا : انا موافقة يا فهد تتجوز نرمين و بعدين تطلقوا

فهد بصدمة من اللى سمعه : لا طبعا انا مش موافق

منى من كتر اللى كانت فيه وقعت مغ*مى عليها و جابولها دكتور و اداها مهدئ و نامت

فهد اخذ ندى على اوضتهم

فهد : انتى ازاي توفقى على كده اد كده انا مش فارق معاكى يا ندى ده انا تحت عمال اقولهم لاء علشانك و علشان انا بحبك

ليه يا ندى وافقتى

ندى بدموع : لاء يا فهد انت فارق معايا اوى كمان يا فهد افهمني انا بقول كده علشان كده حياة نرمين هتتدمر و اكملت بدموع

اكثر و انت هتجوزها و شوية تطلقى انت مشوفتش خالك حصلها ايه و هى لسه متجوزتش ارجوك يا فهد وافق و انا واثقة فيك

فهد : ليه يا ندى احنا فى غنى عن المشاكل

ندى : ان شاء الله مغيث مشاكل و انا مش هبقى مبسوطه و فى حد انا كان ممكن اساعده و مسعدتوش

فهد : انا كنت فاكرك انك هتقوللى لاء انا مش موافقة بس انا فعلا مش فارق معاكى علشان لو فارق مش هتقولى الكلام ده

ندى بدموع : فهد انت متعرفش الموضوع ده صعب عليا اد ايه حرام عليك متصعبوش اكثر عليا انا كل ما افكر انى هجوزك

البت الملزقة اللى اسمها نرمين ديه قلبى بيتقطع و انها هتبات فى أوضة واحدة معاك فى حضنك و انا ابقى عارفة بس انا مش

هقدر ابقى عادى بس اوعدى انك هطلقها بعد كده

فهد : و ليه كل ده انا مش هعمل فيكى كده يا ندى مش هقدر اجرحك

ندى : يا فهد ارجوك وافق مقدمناش وقت

فهد و ندى سمعوا صوت منى تانى بتص*وت

فهد و ندى جريوا على الأوضة

ميرفت كانت بتحاول تهديها

فهد مسك منى : خلاص انا موافق انى اتجوزها

ندى اول ما سمعت الكلمة حسنت ان قلبها هيطلع من مكانه و مش قادرة حسيت ان حد ماسك قلبها و بي*قطع فيه

ميرفت انبسطت جدا بس مايبنتش
منى بدأت تهدي و قالتلو بكرة الصبح هنروح لعمها ولا اقولك يلا نروح دلوقتي
فهد : خلاص يا خالتو نروح الصبح و الوقت اتأخر اوى
منى : ماشى بس اوعى ترجع فى كلامك يا فهد
ندى انسحبت فى هدوء إلى غرفتها و فهد راح وراها
ندى مقهورة و عمالة تعيط
فهد اول ما شافها قلبه اتقط*ع عليها و راح شابلها و ح*طها على رج*له و حض*نها و هى كمان حض*نته و هى بتعيط و
كان يحملها على قد*مه كأنها صغيرته
فهد : والله يا ندى انا عمرى ما معتبر نرمين ليا زوجة و لا هل*مسها و انا مش بشوف غيرك يا ندى و حتى و انتى مش
قدامى بتبقى مسيطرة على تفكيرى انا بحبك اوى يا ندى

ندى فضلت بتعيط فى حض*نه و عايزة تشبع من حض*نه كأنه مش هتشوفه تانى و كانوا بيع*ضنوا بعض لدرجة انهم حاسين
ان ضلوعهم ضغطه على بعض

فهد : وحياتى عندك ما تعيطى انا مش قادر استحمل دموعك و لو كده هلغى كل حاجة و مهمكيش حد متضغطيش على نفسك
ندى : لا خلاص يا فهد انت وعدتهم انا بس و سكتت
فهد : قولها يا ندى و انا اوعدك انك عمرك ما هتندمى على انك قولتها فى يوم
ندى : ايوه يا فهد انا بحبك معرفش ازاي و لا امتى بس انا جيبك و بقيت حاسة ان روحى بقيت متعلقة بيك
فهد : اخيرا قولتها و راح مرجعها لحضنه و با*س رأسها و كان هيقرب علشان يبو*سها من شفا*يقها
ندى : يلا علشان ننام
فهد بحنان و تفهم : يلا
و كالعادة ندى و فهد ناموا فى حض*ن بعض لأنهم هما الاتنين مبقوش يعرفوا يناموا غير كده
رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد
فى الصباح فهد و منى راحوا لعم نرمين (منصور)
منى فى الطريق مع فهد
منى : فهد انا مفهامم انك خطبها و فرحكهم قرب و فهد وافق على كل شروطهم علشان خاطرى انا عايزة بنتى
فهد : حاضر
عند عمها
فهد : يا عم منصور انا عايز نرمين و المفروض اننا كنا هنتجوز قريب
منصور : ايه ده بس نرمين قالت إنها مش مخطوبة
فهد : ديه تلاقىها من الخضة اتلغيطت
منصور : بس انا عندي شرط انك مكنش متجوز و لا هنتجوز غير نرمين انا صحيح ابن عمها اللي كانت هنتجوزه متجوز اتنين
بس انا عارفه كويس و كمان كان هيعدل بينهم كلهم بس انا معرفكش و معرفش هتعدل ولا لاء
منى بسرعة قبل ما فهد يقول حاجة : طبعا فهد مش متجوز
منصور : لو كده ماشى بس انا مش همشى من هنا غير لما نحضر كتب كتابها و الفرحة كمان
فهد : فرح لاء حضرتك احنا هنعمل كتب كتاب على الضيق كده
منصور : لاء طبعا انا بنت اخويا لازم يتعملها فرح و اعزم كل أقربها
منى راحت خابطة فهد فى رجله و قطعته فى الكلام
منى : طبعا يا منصور
منصور : ماشى كتب الكتاب و الفرحة يبقوا بكرة انا مش هقدر استنى كثير ورايا أشغال
منى: طبعا طبعا مفهوم ... فين نرمين
منصور: نرمين مش هنروح فى حنة الا على بيت جوزها
منى اخدت فهد و خرجوا
فهد : ازاي مقولتهمش انى متجوز و بعدين ما هما هيعرفوا
منى : مين هيقول لهم انت و لسه مغيرتش الحالة فى البطاقة و عقبال ما نعمل قسيمة الجواز هيكون هما سافروا مش هيعرفوا
فهد : و ندى انا مقدرش اقولها كده انا غلطان انى فضلت ساكت و وافقتك وفرح ايه اللي عايزه ده انا مش هعمل أفراح انا
مردتش اعمل خناقة جوه
منى : يا بنى انت مش شايف منشف دماغه ازاي انت لازم تعمل الفرحة ده علشان خاطرى يا فهد ارجوك اعمله اللي هو عايزه
خلينا نخلص
فهد بزهق : ياريت فعلا نخلص من الموضوع ده بسرعة
فهد راح مروح منى و راح الشغل
فى الشغل
(انا غيرت اسم صاحب فهد من مازن لمعتز)
معتز : شكلك مضايق فى ايه يا فهد
فهد : انا هنتجوز على ندى
معتز : انت لحقت و لا الجواز حلو و الجواز حلو لدرجة انك عايز تتجوز تانى
فهد : انت بتتريق على ايه و نبى سبنى فى القرف اللي انا فيه

معتز : قرف ليه

فهد حكا له كل حاجة

معتز : الله يكون في عونك بس والله الجوازة دى فى مصلحتك و هتقربك من ندى

فهد: ازاي يعنى

معتز : فكر كده يا بنى دلوقتى ندى لما تشوفك مع نرمين هتغير و هتبقى عايزة تثبت لنفسها انك بتاعها و هتقرب منك اكثر

فهد : ايه اللي انت بتقوله ده

معتز : اسمع منى انا عارف انا بقولك ايه

فى الفيلا

ندى لما عرفت بموضوع الفرح ده دخلت اوضتها و مبقتش عارفة تعمل ايه و حاسة انها مقهورة اوى بس حاولت تدارى قدام الكل

بس لسه محدش قالها على ان فهد مخبى على منصور انه متجوز

و ميرفت بدأت تجهز للفرح و كانت بتتفنن تجرح ندى بأى طريقة

و جاه يوم الفرح

ميرفت بتخبط على باب اوضة فهد

ندى فتحت الباب و ميرفت زقت ندى و دخلت

ميرفت : هو فهد لسه نايم ده عريس يعنى لازم يجهز من بدرى علشان يبقى على سنجة عشرة فى الفرح

ندى حاولت تمسك نفسها و متعيطش قدام ميرفت

فهد صحى : فى ايه يا ماما

ميرفت : ايه يا فهد صاحى متأخر ليه و بصت لندى من تحت لفوق نموسيتك كحلى يلا يا حبيبى علشان فرحك

فهد : فرح ايه اعمل ايه يعنى

ميرفت : احلق دقنك و قصر شعرك شوية و ضبط نفسك كده ده انت عريس

فهد : ماما انا مش هعمل حاجة و بعد اذنك اخرجى و انا هصلك

ميرفت : حاضر يا فهد هخرج بس على الاقل خفف دقنك شوية

ميرفت خرجت

ندى راحت الحمام كانت تنفجر من الغيظ من تصرفات ميرفت بس هى عايزة تبين لها انها مش فارق معها كل اللي بتعمله ده

و بعدين كان فعلا فهد شكله حزين و كانت عايزة تخفف عنه فقررت هى اللي تحلقه دقنه و شعره و تغير المود شوية

و راحت جهزت رغووة الحلاقة و خلعت فهد يقعد على كرسى التسريحة

فهد : انتى بتعملى ايه

ندى بتقرب جامد و مبرقة و مركزة اوعى

فهد فطس من الضحك على منظرها : ايه يا ندى انت بتحضرى الذرة ده انتى بتحلقي

ندى : طب اسكت بقى لعورك يا اسطلا و بعدين سيبلى شعرك ده

فهد: اسطلا و بعدين لاء كله اللي شعرى و بعدين ده انا خايف على وشى منك

فهد راح مسكها من وس*طها و قاعدها على رج*له

ندى : فهد فى ايه

فهد بتظاهر البراءة: علشان تعرفى تحلقى و رجلك متوجعكيش

ندى : لا والله

ندى خلصت و جت علشان تقوم فهد فضل ماسكها

فهد : ندى اوعدينى انك مش هتزعلى منى ابدأ

ندى : اوعدك بس هو فى ايه يا فهد

فهد بتردد : انا خبيبت على عم نرمين انى متجوز

ندى اختفت ابتسامتها: ايه اده ايه انا هبلة و مغلقة

فهد : ندى افهمينى و الله علشان الموضوع يمشى و عمها يسافر و بعدين نطلق انا و هى

ندى : فهد كفاية بقى انت لو كنت جيت على بالك ثانية كنت رفضت بس انت اللي استحلطت الموضوع يا فهد انت هنت

كرمتى كتير و انا مش قادرة اكثر من كده استحمل ده انت مش معرف حد انى مراتك و الناس بتعرف بالصدفة و مامتك طول

الوقت بتعيرنى على اننا اتجوزنا بسرعة و كأننا عمليين عاملة ده انت حتى معملتش اى حاجة تثبت لناس كده ده انت حتى

البطاقة اللي هتتجوز بيها الهانم مكتوب فيها عازب للدرجى يا فهد لكن نرمين هتعملها فرح و هتزعز كل الناس و تعرفهم و فى الاخر انا اللي متجوزة فى السر و انا اللي

فضلت احافظ على نفسى و احلم بيوم فرحى زى اى بنت ده انا اهلى مش عارفين يقولوا للناس اننا اتجوزنا و انت هخلتهم

ينزلوا يجيبوا شبكة و انا حتى نسيت تجبلي دبله لما اتجوزنا ده انت لما كتبت الكتاب مع ابويا جبنتى لبيتك بطريقة مهينة

خلتنى اكره عشتى احس انى رخ*يصه و كمان كل شوية عايز تل*مسنى عارف يا فهد انا لحد دلوقتى مرضتش اسل*ملك نفسى

علشان انت عمرك ما شوفتك بتعملنى كزوجة ليك و تبقى معرف كل الناس انت عمرك فكرت انا منظرى ايه قدام الناس و انا

ماشية معاك بحس اللي حوليا فى الجامعة بيبصولى نظرات على انى واحدة مش كويسة و انا اللي عمرى ما كلمت حد من ورا

اهلى و لا عملت حاجة تخلى راس اهلى فى الوحل بس ربنا يسامحه بابا هو اللي رمانى و فى الاخر تقولى انك جبنتى اللي

بيحب حد مش هيهون عليه كده و مش هيستنى ان اللي قدامه يطلب منه ابسط حقوقه

فهد : ندى..... انا هعوضك عن كل ده

ندى : انا كان نفسى تيجى من نفسك يا فهد الحاجة لما بتطلب بتفقد معناها بس ملحوقة انا هعرف ازاي ارجع كرمتى

فهد بقى خايف من ان ندى تعمل حاجة او تبعد عنه : والله يا ندى انا كنت بفكر فى كل ده بس موضوع نرمين جه و لغبط

كل حاجة و كمل مش انتى اللي اصريتى انى اتجوزها

ندى : بس مكنش اتفقنا ان انت تعملها فرح و كمان متعرفش حد انى مراتك

فهد : ندى افهمينى

ندى : خلاص يا فهد الكلام ملهوش فائدة

ميرفت دخلت فجأة: فى ايه الصوت ده فى ايه يلا علشان نروح نجيب الشبكة مفضلش كثير

فهد : شبكة ليه اصلا هو جواز بجد انا مش فاضى لوجع القلب ده

ميرفت بتحجج: ما انت عارف منصور دماغه ناشفة

فهد : روحوا انتو انا مش هروح فى حته ورا حاجات مهمة

فهد نزل راح الشغل

و ندى فكرت تروح لأهلها بس افكرت ان ابوها مش هيرضى تقعد معهم و رجعت افكرت انه هو اللى باعها له اصلا و بعدين فكرت انها مش لازم تسبب فهد لنرمين و تخسر كل حاجة و قعدت تفكر متعمل ايه و انها عرفت هى وقعت نفسها فى ايه و انها فى البيت ده لوحدها و اكيد ميرفت و نرمين هيتفقوا عليها و انها لازم تبقى قوية ندى فضلت تدعى ربنا و تشتكيله و جيه وقت الفرح

ندى قررت انها هتروح الفرح

رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد

فهد اخد نرمين و ركبوها العربية و كان نفسه ان تكون ندى بدل من نرمين و عرف اد ايه هو ظلم ندى و بعدين وصلوا القاعة و منصور و كل عائلة نرمين و طبعا ميرفت عزمت عائلة فهد كلها

نرمين فى الكوشة مع فهد

نرمين ماسكت ايد فهد و بفرحة : فهد انا مش مصدقة اننا اتجوزنا

فهد سحب ايده منها : و هنطلق بعد فترة مش هنطول فى الجواز ديه

نرمين فى نفسها : هنشوف يا فهد

ندى دخلت الفرح و كانت شكلها زى القمر كانت لابسة فستان بيج ستان و طرحة نفس لون الفستان و تضع القليل من المكياج الخفيف و الرقيق

ندى اول ما دخلت و شافت فهد فى الكوشة و نرمين التى تتردى فستان الفرح الأبيض و ندى كانت صعبانه عليها نفسها جدا و ميرفت نادى م

على ندى و قعدت معها على الترابيزة و كان يجلس أيضا ممدوح و منى و منصور و ولده يوسف

فهد اول ما شاف ندى فى الفرح اتخطف من جمالها و كان نفسه انه يخبيها عن عيون الناس

على الترابيزة

يوسف مثلش عينه من على ندى و فهد لاحظ و جى علشان يقوم نرمين مسكته و فى ناس كثير كانوا بيسلموا عليه

منصور مش تعرفينا يا مرات اخويا

منى بارتباك : ديه ندى بنت عم فهد فى سنة اولى اداها

منصور : بسم الله ماشاء الله و انتى يا ندى متجوزة

منى بمقاطعة: ندى لاء لسه اصل هى مهتمة بالدراسة

منصور : تشرفنا يا آنسة ندى انا عم العروسة و ده يوسف ابنى خريج هندسة

ندى بصيت ليوسف : تشرفنا

يوسف او ما بص فى عنيتها و شافها قال لنفسه سبحان من خلق فابعدع ده ازاي لسه آنسة محدش اتجوزها : شرف ليا يا آنسة ندى

ندى: انا هقوم اسلم

يوسف : وانا كمان اصل مسلمتمش عليهم

ندى و يوسف مشيو متجهين ناحية فهد

فهد اول ما شاف يوسف ماشى جنب ندى جن جنونه و كان عايز يقوم يضر* به

ندى بتظاهر بالقوة : الف مبروك

نرمين : الله يبارك فيكى يا حبيبتي عقبالك

ندى : الف مبروك يا فهد

فهد و كانت عيونته ترسل لها نظرات نارية : الله يبارك فيكى

يوسف مسك يد فهد و فهد شد على ايده جامد : الف مبروك

فهد ببرود و قرف : الله يبارك فيك

يوسف : الف مبروك يا عروسة

نرمين : الله يبارك فيك عقبالك

يوسف و ببص لندى : ان شاء الله خير و مشيو و قاعدوا على الترابيزة و يوسف كان بيفتح مواضيع مع ندى و كان بيحاول يضحكها و ندى ضحكت غضبا عنها و كانت عايزة تغيظ فهد

فهد اول ما شاف ندى بتضحك جن جنونه و خلاص كان هيقوم ي*موت يوسف من الضر*ب

و لكن نرمين مسكته و وشوشته فى اذنه: لو عمى منصور عرف انك كدبت عليه او عملت اى حاجة تبوظ الفرح مش بعيد يقت*لك

فهد : انا مش بتهدد

نرمين : خلاص يا فهد اهدى مفيش حاجة

فهد : خلاص كده الفرح ده لازم يخلص حالا و شاور لميرفت و منى

ميرفت: يا بنى انتو مكملتوش حتى ساعتين فى القاعة

فهد : يلا احسن انا هاخذ ندى و نمشى و اقعدوا انتوا فى القاعة بقى

ميرفت : مينفعش يا فهد و بعدين احنا قولنا لمنصور ان ندى آنسة و انها بنت عمك اللى مسافر مينفعش تقف معها قدامهم لوحدها انتو الاتنين

فهد : يعنى ايه و ليه اصلا يعرف ندى متجوزة ولا لاء و ازاي تقولوا انها آنسة ايه الهيل ده انا غلطان انى سمعت كلامكم انا

هقوم أمشى

منى : خلاص يا فهد يلا يا ميرفت علشان ننهي الفرحة

و فعلا و الكل خلاص هيروح ممدوح عرف ان منصور هيبات فى اى لوكندة صغير لحد الصبح و يسافروا الصبح و لكن ممدوح أصر انه يبات عنده فى الفيلا و انهم خلاص بقوا اهل و فعلا منصور و يوسف وافقوا

و فهد و نرمين طلوعوا الأوضة و كل واحد طلع اوضته

نرمين و فهد فى الأوضة

فهد : احنا اسبوع و نطلق و ماشوفش خلقتك تانى

نرمين: خلاص يا فهد عرفنا

فهد خرج البلكونة علشان ميحتكش مع نرمين

بليل ندى اكتشفت ان فهد نسى موبايله فى الأوضة ندى راحت تدهوله و كانت مترددة بس كان الفضول و الغيرة هيموتها فقررت

تروح

ندى بتخبط على الباب

نرمين بصت من خرم الباب شافت ندى راحت نكشة شعرها و نزلت احد حم*الات قمى*ص*الن*وم و لغبطت الروح و اتاخرت فى فتح الباب

ندى اول ماشفتها كانت ترتدى قم*يص لا يستر شئ و كانت عايزة تمسك نرمين تج*بها من شعرها بس حاولت بتمبينش انها

استفزت من كلامها

نرمين : فى حد يخبط على عرسان يوم فرحهم فى ايه

ندى باستهزاء : عرسان اه ده موبيل فهد نسيه فى اوضتى و ندى لقيت السرير زى ما هو مفروش عرفت ان نرمين بتمثل و كملت فهد بالحركات ديه برده مش هيقربك فاهدى احسن و بطلى الحركات الرخ*يصة ديه و مشيت

نرمين رزعت الباب

ندى نزلت تشم هوا فى الجنيينة و قعدت فى الجنيينة افتكرت كل حاجة و فضلت تعيط لقيت يوسف بيعد ايده يديها مندبل

نعمة تراقبها و صورتهم و هما قاعدين جنب بعض

يوسف : فى حاجة يا أنسة ندى اقدر اساعدك بأى حاجة

ندى : لاء شكرنا

ندى طلعت تجرى على الأوضة

و فى الصباح الباكر يوسف لممدوح و ميرفت ولكن فهد و نرمين و ندى كانوا لسه نايمين

يوسف : عمى انا عايز اطلب ايد الأنسة ندى

ممدوح : ايه لا طبعنا

يوسف : ليه حضرتك انت حتى ماخذتش رأيها

ممدوح بكذب : مينفعش علشان ندى اصلا مقرى فاتحتها

و بعد قليل غادر كلا من منصور و يوسف

ندى صحيت و كانت لسه فى الأوضة

فى الغرفة فهد نايم على الكنبه صحى و نزل يفطر

ميرفت بخبث و استهزاء : مبروك يا فهد مش ندى اتقدملها يوسف و يا ترى ايه اللى عملته خلى يوسف فى يوم ما يقبلها

يتقدملها الا لو هى اللى ادته وش

فهد : انتى بتقولى ايه انا مسمحش لحد يجيب سيرة ندى

ممدوح : الكلام اللى بتقوله مامتك صح هو طلب ايدها منى و طبعنا رفضنا

فهد بيص فى الموبيل لاقى صورة ندى و يوسف حد بعتهاله

فهد قام و الغضب مالى عنه

دخل الأوضة على ندى و ندى كانت واقفة لفة عليها ف*وطه فقط فهد قرب منها لحد ما انفسهم تخلطت و عنيه حمرا و الغضب مسيطر عليه

ندى : فهد ابعده فى ايه

فهد : و يا ترى يا ندى مش عايزانى اقربك ليه بتحافظى على نفسك علشان مين

ندى بدون قصد لما يرمى عليه: اللى يستاهلنى

فهد ضر*بها بالقلم : و هو بقى يستاهلك يا بنت ال

ندى بخوف : ابعده يا فهد بتخونقنى انا مش فاهمة حاجة فى ايه و هو مين اصلا

فهد : اللى كان قاعد مش على بعضه من امبارح لما شافك و كمان نزلتى تقبله فى الجنيينة بليل

ندى : انا مسمحلکش تتهمنى فى شر*فى انا مش الز*بالة اللى تعرفهم و انا فعلا كنت فى الجنيينة و يوسف نزل بس اول ما

نزل انا طلعت اوضتى انا بحترم غيابك و وجودك يا فهد

فهد : انت عرفتى ان يوسف طلب ايدك يا هانم

ندى : لاء و بعدين مش انت اللى خبيت انى مراتك انت الغلطان يا فهد مش انا و ابعده عنى يا فهد متخلينش اندم اكثر من

كده

فهد : ندى هو ايه اللى بيحصل يا ندى احنا كنا كويسين و انا اسف يا ندى انا بس غيرتى عليكى عمتنى اقسام بالله انا

هوقفلك كل حد ضايك عند حده يا ندى بس انتى سمحيتى

. : ندى

فهد : ندى هو ايه اللى بيحصل يا ندى احنا كنا كويسين و انا اسف يا ندى انا بس غيرتى عليكى عمتنى اقسام بالله انا

هوقفلك كل حد ضايك عند حده يا ندى بس انتى سمحيتى المرة ديه انا هنبلك بفعل مش بكلام اوعدك

ندى : اما نشوف طب ممكن تطلع بره علشان اغير

فهد قريبا لها اكثر : ما تغيرى عادى ده انا حتى جوزك

ندى بدلع : بطل بقى يا فهد و اطلع بره

بمقاطعة نرمين فتحت الباب من غير ما تخبط و شافت ندى و فهد و ندى اول ما شافتها وقفت ورا فهد بخرج

نرمين : ايه ده بتعملوا ايه

فهد: انتى ازاي تدخلى كده و بعدين انتى مالك اصلا راجل و مراته

نرمين: طب ما انا مراتك انا كمان و ليا حقوق عليك المفروض تعملها و لا هى بس اللى مراتك و المفروض كنت اصحى و تكون

معايها مش سايبنى و قاعد مع الست هانم بتحاول معها و هى بتت*منع

فهد مس*كها من شعرها و بغضب : لا ده انت اتخطيتى حدودك اوى يا زبا*لة و انتى عمرك ما تقارنى نفسك بيها و لا انتى

مضايقة لان معندكيش شر*ف ده حتى كلا*ب الشوارع مشيوا معاكى يا و راح طردها بره الأوضة

نرمين نزلت لميرفت منهاره و عمالة تعيط و تستحلف لندى و نرمين حكيت لميرفت اللى حصل

و ميرفت : احنا لازم نخلى فهد يكره ندى

نرمين : ياريت بس ازاي

ميرفت: ازاي ديه بقى بتاعتى

رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد

فهد عرف ان نعمة اللى صورت ندى بطرقه الخاصة

و فهد كان قاعد فى مكتبه و راح طلب نعمة

نعمة : طلبتني يا فهد بيه

فهد فجأة ماسكها من رقبتها و بدا يخ*نقها : والله لو ما قولتى مين اللى باعتك لاعدبك لحد ما تمنى الموت

نعمة : فهد بيه انا مش فاهمة حاجة

فهد بدا يضر*بها جامد: انتى هتمثلنى عليا يا رو*ح ام*ك انطفى يا بت مين اللى باعتك و انا اسيبك

نعمة : بس و نبى ماتاذينى انا مليش دعوة

فهد بغضب: انجزى

نعمة : نانسى اللى بعتانى

فهد راح كسر تلفون نعمة اللى صورت بيه ندى و طردها

(تعديل انا غيرت اسم اخت ندى الوسطانية من روان لملك)

معتر كان يسير بسيارته لاقى ملك فى حد ماشى وراها و عمال يديقها بالكلام و كان غايزي*مد ايد

معتر نزل من عربيته مسك اللى بيعاكسها ضربه : انت بتعاكس خطيبتى يا ابن ال

و بعدين الراجل جرى

معتر بص لملك : اركبى يلا علشان اوصلك

ملك : يلا ايه انت مجنون انا اعرفك اصلا و بتقوله خطبتك حضرتك تقريبا اتلغبط بينى و بين خطبتك

جت ملك تمشى راح معتر ماسك ايدها : ايه هتمشى تانى لوحدك شكلك بتحبي تتعك*سى بقى

ملك راحت بعدت ادبها و ضرب*ته قلم : انت ازاي تمسك ايدى و تقولى كده يا حيو*ان و راحت مشيت

معتر فى باله و هو ممسك بمكان الض*بة : و الله لوريكى يا ملك

(معتر يعرف ملك و كان ببشوفها كثير و هى مراوحة و كان معحب بيها و باخلاقها)

؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟

فهد بلغ عن نانسى و اتمسكت اداب و جاله تلفون يأكد انها كمان لبست معاها اتجار مخ*درات

فهد دخل يتغدى و كلهم على السفرة

فهد لاحظ ان ندى و شها اصفر و تعبان : ندى انتى كويسة شكلك مش مطمئنى مالك

ندى : مش عارفة حاسة انى تعبانة

ميرفت : متقلش تلاقيها مستهوية ولا حاجة اشربي يا حبيبتي كراوية تبقى كويسة

نرمين: فهد انت انهارة المفروض تبات عندى

ميرفت : طبعا يا حبيبتي ده انتو لسه عرسان

فهد : لاء طبعا و بعدين احنا كده كده عارفين ان الجواز ده شكلى و بعدين نطلق بقى و ارتاح

ميرفت: فى ايه يا فهد نرمين مراتك برده

فهد : لاء طبعا و ياريت نرمين تروح تقعد عند مامتها و هبعتلها ورقتها هناك

ندى فجأة مش قادرة تشم رايحة الاكل و نفسها مسدودة و غمه عليها و قامت من على الاكل جرى ترجع و بعدين خرجت من

الحمام و بتبص لفهد اغم*ى عليها و فهد جرى عليها و شالها

فهد بقلق : ندى ردى عليا انا هتصل بالذكورة حالا

ميرفت : خلاص يا حبيبى انا هتصل بيها و شوف انت مراتك

؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟

عند زينب و ملك

زينب : ملك اجهزى علشان العريس اللى اتصل بباباكي جاي النهاردة و معاه اهله

ملك : يا ماما انا مش قولتلك انى مش عايزة اتجوز بالطريقة ديه انا مش موافقة و مش هقبله

زينب : مش موافقة ليه و بعدين ماله العريس ده انا سمعت انه واحد محترم و أهله ناس محترمين شوفيه بس و بعدين ابقى

قرارى

ملك: يا ماما انا

زينب بمقاطعة : يا ملك انا مش عايزة يحصلك زى ما حصل لندى شوفى حد محترم انا خايفة عليكى و كملت عينى عليكى يا

ندى حظك قليل و قعدت تعيط

ملك: اهدى يا ماما ان شاء الله ندى كويسة هى طيبة و ربنا هيقفلها الطيبين
زينب : انا قلبى وجعني عليها انا مشوفتهاش من ساعة اللى حصل حسبى الله ونعم الوكيل فيك يا مصطفى حد يرمى بنته كده
ملك: خلاص والله مقلقيش هى تلاقيها زعلانة من اللى حصل و هتلاقيها جاية تزورنا
زينب : ديه بقالها ثلاث اسابيع متكلمتش
ملك: مش تقى اتصلت بيها و عزمته و قالت إنها جاية خلاص ماشوفها متقلقيش
زينب : خلاص هتقبلى العريس
ملك : يعنى انى عاملة كل ده علشان تخلينى أوافق ماشى يا ست ماما
ملك جهزت و العريس و أهله
ملك شوية و دخلت تقدم الضيافة و بصة فى الأرض
العريس : ممكن يا عمى اتكلم مع العروسة لوحدا دقيقة
مصطفى: طبعاً يا بنى
و قاموا علشان يصيبهم علشان لو حد عايز يسأل التانى من غير حرج الامل
ملك بصة فى الأرض
العريس : ايه الكسوف ده اللى يشوفك دلوقتى ميشوفكيش الصبح
ملك رفعت وشها : هو انت
معتز : ايه يا عروسة فهمتي ليه كنت بقول خطبتى الصبح و كمل ايه طلباتك يا قمر
ملك: طلبتى انك تطلع بره و متورنيش وشك تانى
معتز : ليه كده بس ده انا حتى محترم
ملك : محترم ايه هو انت فكرنى مش عارفك يا معتز ولا ايه ده كفاية انك صاحب فهد اصلا
معتز : أسمى من شفايفك طالع قمر شبهك يا ملك و كمل انا اصلا اتفقت مع عم مصطفى على معاد الخطوبة و هو مقتنع بيا
جدا
ملك : وانا ايه مش مهم انا مش موافقة
معتز : هنشوف مين كلمته هتمشى و نادى على مصطفى و قاله ان كله تمام و انهم زى ما اتفقوا
بعد ما مشبوا
ملك: انا مش موافقة ازاي تحددوا معاد الخطوبة من غير ما تاخدوا رأى
مصطفى: ماله العريس ماهو شاب محترم و اخلاقه كويسة
ملك: مين ده اللى اخلاقه كويسة معتز ده صايع انت بقيت عايز ترمينا و خلاص
مصطفى ضر*بها بالقلم : اخرسى فى بنت تكلم ابوها كده و بعدين عمالة تتفشى فى العرسان ماله ماهو كويس
ملك دخلت مع زينب الأوضة
ملك: يا ماما ده مش كويس
زينب : ماله بس فى ايه ده باين عليه انه كويس و محترم
ملك : يا ماما لاء ده بيضحك عليكوا
زينب: بصى يا ملك انتى شايبة ابوكى منشف دماغه ازاي و بعدين فى فترة خطوبة مش ممكن ترتحله
عند ندى و فهد
الدكتورة جت و قعدت تكشف على ندى
الدكتورة : مبروك مدام ندى حامل
فهد بص لندى بصدمة
ميرفت : مبروك يا فهد
فهد بغضب : اطلعوا بره
فهد قفل الباب وراهم و بص لندى
ندى : ...
الدكتورة : مبروك مدام ندى حامل
فهد بص لندى بصدمة
ميرفت : مبروك يا فهد
فهد بغضب : اطلعوا بره
فهد قفل الباب وراهم و بص لندى
فهد قرب لها بهدوء مرعب و صوت يشبه فحيح الافعى : انطقى قوليلى ازاي اللى بتقوله الدكتورة ديه بدل ما *ادفنتك مطرحك
ندى : فهد الدكتور ديه والله العظيم كدابة انا محدش ل*مسنى و بعدين الدكتورة ديه مكشفتش عليا اصلا ولا عملت حاجة و انا
والله ما حامل و بكسوف انا عندى حاجة تثبت انى مش حامل
فهد بغضب : يعنى الدكتورة هتتبلبى عليكى و بعدين انتى طول اليوم كتنى تعابة و شكلك دايع
ندى : فهد انا تعبانة و دابعة و كملت بكسوف علشان انا فى وقت من الشهر اللى بتمر بيه اى بنت ده أكبر إثبات انى مش
حامل و الله الدكتورة ديه كدابة والله العظيم انا بقول الصدق
فهد : مش انتى بتقولى الصدق انا هطلع الدكتورة تانى و خليها تكشف عليكى تانى قدامى
ندى بثقة : وانا موافقة
فهد طلع الدكتورة و رفض اى حد يدخل معه و لا حط يقف بره
فهد دخل الدكتورة الأوضة
الدكتورة بخوف بتحاول تداريه: خير يا استاذ فهد مدام ندى بتشتكي من حاجة تانى ولا ايه
فهد : عايزك تكشفى عليها تانى قدامى
الدكتورة : ليه هو فى ايه ما انا كشفت عليها

فهد : ما هو انتى لو معملتيش كده دلوقتى هخرجك من هنا بفضيحة
دكتورة بدأت تكشف بجد على ندى و هى بتكشف عرفت ان ندى عندها الد*وره الشهريه
الدكتورة اتصدمت و مبقتش عارفة تخرج من الموقف ده ازاي
الدكتورة : فعلا مدام ندى مش حامل ممكن اكون فحصت غلط
ندى قامت وراحت مسكها من شعرها : انتى بتكذبى انتى فى الاول مكشفتيش اصلا و قولتى انى حامل مين قالك تقولى كده
انطقى
الدكتورة : يا مدام ندى فى ايه انا مش فاهمة حاجة
فهد : سيهالى ديه انا بعرف اتعامل مع الأشكال ديه
مسك الدكتورة و بعدين خرج مسدسه من الدرج
فهد: قسما بالله لو ما نطقتى لاخلى تزروى كل اموات عيلتك و انتى الجانية على روحك
الدكتورة : ميرفت هانم و مدام نرمين و كمان هما ادوها دوا فى الفطار علشان تظهر عليها اعراض زى الحمل و هما اللى قالولى
اعمل كده لكن و الله انا مليش علاقة بحاجة انا حتى معرفهاش
فهد فتحلها الأوضة الدكتورة جريت
فهد مسك ايد ندى و نزله فهد الغضب عميه
و ميرفت افكرت انه ناوى يضرب ندى او يطردها من البيت اتفجأت من ان فهد وقف قدامها و وصلها فى عنقها
فهد : انا عارف انك مش بطيقى ندى و لا كنتى عايزانى اتجوزها و قولت عادى بكرة تتقبليها لكن انك تتهميها فى شر*فها و
تعملى كل اللى عملتيه ده مكنتش اعرف ان الكره يوصل معاكى لكده ده انتى بتفضلى تضايقها بالكلام و هى عمرها ما ردت
عليكى بحاجة وحشة كنت هتبقى مبسوطه يا ميرفت هانم و انتى بتدمرى حياتنا و لا انتى كنتى منتظرة لما اعرف كده اقوم
اقتلها ولا أطلقها كنتى هستفادى ايه من كل الاذى ده انتى لو عندك بنت تردى يحصل فيها كده و طبعا مكنتيش عاملة حسابك
على ان ربنا يكشف سر كده انا المفروض ابك يعنى تتميلى حياة سعيدة و هادية مع اللى قلبى اختارها
ميرفت : فهد افهمي انا بعمل كده علشان بحبك
فهد : بتحبينى تعملى كل ده ده مش حب ده أنانية و حقد يا ميرفت هانم
ميرفت : يا فهد افهمي
فهد : خلاص خلص وقت الكلام و ولا انا ولا ندى هنعتب البيت ده تانى الا لما تفكرى و تعرفى انتى عملتى ايه و حاجة
اخيرة انتى طالق بتلاتة يا نرمين مش عايز اشوف خلقتك تانى
فهد نادى على حد من الخدم يجهزوا شنتهم و ندى طلعت تلبس
وفهد خد ندى و راحوا شقتهم

عند ملك قعدت تفكر تدى لنفسها فرصة تتعرف على معتز
الموبيل بيرن
ملك : الو
معتز : ازيك يا ملاكى
ملك : مين معايا
معتز : انا معتز
ملك : خير يا معتز فى حاجة
معتز : كنت بقولك انى استاذنت عمى انى اوصلك الكلية علشان محدش يضيحك
ملك : مين قال انى موافقة لاء طبعا انا مش هروح فى حتى معاك
معتز : تمام هستناكى بكرة الصبح قدام بيتك متاخريش
ملك بدون قصد فى الكلام : تمام ماشى
ملك بدل ما تقفل السكة فتحت الاسبيكر
ملك لنفسها : ايه الغباء ده يا ملك قولتى تمام على ايه ده انتى كنتى بترفضى يقول عليكى ايه دلوقتى
معتز : هقول عليكى هبلة لانى معاكى على الخط لسه و بتكلمي نفسك بصوت عالى
..... : ملك من الاحراج
معتز: تمام هستناكى بكرة اسبيك دلوقتى تكلمى نفسك هسلام يا قمر
ملك قامت تشوف هتلبس ايه بكرة علشان لما يشوفها
؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟

عند فهد و ندى
فهد قاعد على الكنية حاسس بخذلان من اللى عملته ميرفت و قاعد زعلان
فهد: انا بعتمدك يا ندى عن اللى ماما عملته
ندى : متعتذرش يا فهد انت ملكش ذنب فى اللى مامتك عملته وكملت عارف يا فهد انا اول مرة حد يدافع عنى و احس
انى ليا ضرر ده انا حمدت ربنا انك معملتش حاجة لما الزفتة الدكتورة قالت انى حامل ده انا قولت خلاص كده مكنتش يومك يا
ندى و انى كده كده ميتة خلاص
فهد : بعد الشر عليكى يا قلبى انتى يا ندى لحد دلوقتى متعرفيش انا بحبك اد ايه
ندى : ربنا يخليك ليا يا فهد عرف يا فهد انا بعتمدك اخويا و ابويا و كل حاجة ليا فى الدنيا
فهد بمشاكسة : طب ما كفايا تعتبرينى اخوكى لحد كده و اعتبرنى جوزك علشان انا زهقت من انى اخوكى
هى الأخت اللى
عندك ديه منورنا كثير
ندى بضحك على منظره : عدى علينا بعد اسبوع كده
فهد : اضحكى اضحكى كله هيطلع عليكى فى الاخر يا حلوة
ندى : بقولك يا فهد انت مش جعان انا جعانة جدا

فهد : وانا كمان

ندى : ايه رايك نعمل بيتزا

فهد: ماشى بس انتى بتعرفى تطبخي

ندى بثقة : عيب عليك ده انا أستاذة فى الطبخ

فهد : رغم انى شاكك فى موضوع أستاذة ده بس اقدمي على المطبخ يلا

ندى فى المطبخ و فهد ببساعدها فهد كان يقطع شوية خضار و ندى كانت عايزة الدقيق من اول رف بس هى اقصر من انها

توصل لأول رف و عمالة تنط علشان توصله

فهد شافها ضحك على منظرها

وراح مسكها من وسط*ها و رفعها

ندى شهقت: نزلنى يا فهد انا كنت معرف اجبها لوحدى

فهد بضحك : اه فعلا ما هو باين متجوز قزمة

ندى جابت الدقيق و بتكمل : اذا كان عجيبك

فهد : ده انتى كلك على بعضك عجبانى

ندى : طب نزلنى هفضل كده متشعلقة

فهد : عايزة تنزلى هاتى بو*سة

ندى : بطل قل*ة اد*ب بقى

فهد : يا ستى انا بحب اكون قليل الأدب مع مراتى

ندى : لاء برده

فهد:شوفى مين هينزلك

ندى قربت تبو*سه من خده لف وشه و طبع قبلة على شف*ايفها

فهد : ربنا بصبرنى عقبال ما يعدى الاسبوع

ندى : ممكن تساعدني فى العجن شوية

فهد بدا يعجن و عضلاته بانب و عروق ايده بتظهر و ندى اعجبت اوى بيهم و بتحط ايدها عليهم : حلوين اوى بجد

فهد ضحك عليها و راحت رشة عليه دقيق و جريت و فهد بيجرى وراها فى الشقة

ندى : خلاص و الله كنت بهزر

فهد مسكها و وقع عليها

ندى : يالهورى جبل وقع عليا

فهد سرح فى ملامحها و مش مركز معاها

ندى : فهد قوم انت استحلتها ولا ايه

فهد و ندى كملوا البيتزا كانت طعمها حلو

فهد : الصراحة انا مش مصدق بس بجد طعمها حلو

ندى : اومال ايه ده عندى مواهب كتير استنى ده لسه هيهرك اكثر

فهد : ماشى يا متعددة المواهب و يا ترى ايه تانى غير الطبخ

ندى : بحب الرسم و الموسيقى و اقراء روايات و بتلقائية و بعشق الرق*ص

فهد : بجد ابقى اشوف موضع الر*قص ده بنفسى

ندى : لاء مكنش قصدى طب واننت

فهد : انا برسم بس لما ببقى رايق

ندى : ايه ده بجد

فهد راح خد اديها و دخلها مكتبه و فتح الدرج طلع رسومات لبنت

ندى: ايه ده البنت ديه شبيهى

فهد : لاء يا ندى مش شبيهك ديه انتى انا كنت بفضل اسرح فيكى و ارسمك انا كنت بفضل أقف حولين بيتكم علشان اشوفك

ندى : ايه ده اول مرة اعرف انك مركز معايا كده طب اعترفلك بحاجة انا بقى

فهد : قولى

ندى : انا كنت ساعات بقف فى البلكونة علشان اشوفك و اليوم اللى اتقدمتلى فيه انا رفضتك علشان انا كنت خايفة تطلع زى بابا و انا اصلا كنت خايفة اتجوز علشان مكررش اللى حصل مع ماما يا فهد

فهد : افهم من كده انك انتى كمان فى مشاعر عندك تجاهى و بعدين ايه موضوع خايفة من الجواز ده

ندى : اصل يا فهد بابا مكنش بيعامل ماما حلو خالص و انا طول الوقت كنت بشفهم بيتخانقوا لحد ما كرهونى فى الجواز بس

ان شاء الله ربنا يهديه.....بس بجد يا فهد انا مبسوطة انك بدات تتغير و بقيت الراجل اللى اقدر اطمئنه رغم انك تبان

عصبى بس انا عارفة انك جواك طيب

فهد : انا اتغيرت من ساعة ما بقيت فى حياتى عارفة يا ندى ان ربنا بيحبنى علشان اكرمنى بزوجة زيك و راح با*س راسها

ندى و فهد ناموا فى ح*ضن بعض

ندى صحيت الصبح و دخلت تاخذ شاور و بدأت تق*لع هدموها و فجأة فضلت تصرخ و تنادى على فهد فى الحمام و خرجت

تجرى من الحمام بملابسها الدا*خلية فقط

فهد قام مفزوع : فيه ايه مالك

ندى بخضة: فهد الحقتى

فهد : فى ايه

ندى مش عارفة تتلم على اعصابهاو بتنهج : فا.....فا... فaaaaaaaaار

الفار جرى من الحمام فى الصالة

ندى صرخت و فهد شالها و جريوا مش عارف يروح فين و هى مشتتاه بصرخها

ندى : فهد الفار أجرى برسعة
ندى لاحظت انها مش لابسة شهقت: يالهوى نزلنى يا فهد بسرعة
فهد نزلها و بعدين
فهد بمشاكسة و بيدعى الخضة: الفار يا ندى
ندى راحت مسكت فى رقيته : فين
فهد راح مسكها جامد : اهو
ندى : فين ده
فهد ضحك عليها اوى
ندى فهمت انه بيلعب معها و دخلت الأوضة بسرعة لبست و خرجت
فهد : ربنا يخلينا الفار انا هأجرله الحمام على كده
ندى : يا رخم انا قلبى وقع فى رجلى
فهد : حد يصحى حد كده ده انا افتكرت فى مصيبة و اتخضيت لما لاقيتك كده بس كنتى جام*دة اوى
ندى : انت امسح الصورة ديه من ذاكرتك علشان حاسة لحد دلوقتى انى عريا*نة قدامك و كمان انا مش عارفة اقعد كده اتصرف
فى الفار ده
فهد: انا هروح الشغل و بليل لما اجى مطلع معايا البواب علشان نشوف الموضوع ده
ندى : و انا اروح فين كل ده انا معنديش كلية النهاردة و مش هقدر اقعد كده و بعدين بليل خطوبة تقى انت نسييت
فهد : طب اخذك معايا الشركة
ندى : ماشى
ندى لبست فستان ببى بلو و حزام ابيض و حجاب ابيض
فهد : ايه اللى حطة فى شفايفك ده
ندى : ده ملمع
فهد : ليه اصلا امسحيه
ندى : حرام عليك ده مش باين اصلا
فهد : مش هتمسحيه يعنى
...ندى : يا فهد ده مش با
وراح قاطع كلمها و با*سها جامد لدرجة انها بقيت عايزة تاخذ نفسها فهد بعد عنها لما حس انها عايزة تننفس
فهد : علشان تسمعى الكلام قدامى يلا
ندى بكسوف : حاضر
فهد اخذ ندى كافية يفتروا
الجرسونة كانت عمالة تبص لفهد و تتمايىس عليه
ندى بغيره مسكت دراع فهد بتملك قدامها و فهد انبسط لما غارت عليه
الجرسونة مشيت
فهد : اموت فيكى يا غيور انت
ندى و وشها محمر : مين انا ابدأ هى بس هى المملوكة شوية
فهد : مفيش حد يملى عنيا غيرك يا قلبى

معتز كان منتظر ملك لحد ما نزلت
ملك
ملك نزلت و كانت زى القمر
معتز اول ماشفها سرح فيها و كان مش عايز حد يشوفها
ملك فى الطريق: انت اتقدمتلى ليه يا معتز
معتز : مش هنكر انى معجب بيكى و من زمان و انا واخذ بالى منك و كمان انا فى حاجة شدانى ليكى مش عارف ايه و
انتى ايه بقى
ملك : مش عارفة يا معتز انا حتى محدش اخذ رأى انا مش عارفة انا مغصوبة على كده و لا برضاييا مش عارفة
معتز : اولاً يا ملك انا مش هغصبك على حاجة انا بس عايز نتعرف على بعض اكثر و ندى فرصة لبعض و لو مش مرتاحة انا
هخرج من حياتك اتفقنا
ملك : اتفقنا
معتز وصلها و اتفق انه هيروحها

فى شركة فهد
فهد ماشى و معاه ندى تحت أنظارات الموظفين المتفجأين و الغيرانيين
ندى دخلت مع الفهد المكتب
فهد قاعد بيشتغل و ندى زهقت و بعدين كانت عايزة تقلع الطرحة شوية و بدأت تفكها
فهد : بتعملى ايه
ندى : هفك الطرحة شوية
فهد : افرضى حد من الموظفين دخل لاه
ندى : طب شوية و لو حد خبط هدخل الحمام تمام
الباب خبط ندى دخلت جرى على الحمام
الباب اتفتح

السكرتيرة: فى تحت ناس بتزقق و عايزة حضرتك

فهد : مين دول

السكرتيرة : مش عارفين

فهد : طب انا جاى

ندى خرجت : فى ايه يا فهد

فهد : مش عارف هنزل اشوف خليكى هنا و اوعى تنزلى

ندى : ماشى

فهد نزل : فى ايه

عبدالله : انا عبدالله خطيب ندى اللى خطفتها

فهد : انتى بتقول ايه يا ابن ال خطيب مين يا

فهد جاب الأمن يطرده بره

عبدالله: هندمك انك اخدتها منى

الأمن جيه رماه بره

فهد طلع المكتب

ندى : فى ايه يا فهد ايه اللى بيحصل

فهد : انتى عارفة مين تحت

ندى : مين

فهد : عبدالله ابن خالتك

ندى : ايه هو رجع من السفر

فهد : لو عرفت انه لمحك متحسبتيش على اللى معمله فيكى فاهمة

ندى : حاضر

فهد خلص شغل هو و ندى فى العربية

ندى : احنا رايجن فين ده مش طريق البيت

فهد : خطفك اقعد ساكتة بقى

ندى : قول بجد هنروح فين

فهد : وصلنا خلاص

فهد اخذ ندى لمحل مجوهرات

فهد : يلا علشان اجبك شبكتك

ندى بفرحة : ايه ده بجد

و جابت دبلة و هو كمان جاب دبلة فضة و حفروا f , N فهد جاب لندى حاجات كتير و ندى جابت سلسلة فيها حرفين

اسماءهم عليها و تاريخ جوازهم روحوا علشان يغيروا علشان الخطوبة

ندى دخلت تلبس و خلت فهد واقف ورا الباب علشان خايفة

ندى خرجت و كانت جميلة جدا وفهد بقى مش عايز حد يشوفها من جمالها

فهد : ما تدخلى تغيرى

ندى : ليه شكلى وحش ولا ايه

فهد : لا بالعكس انت شكلك قمر

ندى : بجد شكلى حلو يا فهد

فهد : بس انا مش هستحمل حد يشوفك حلوة كده ادخلى غيرى

ندى : خلاص و الله يا فهد

فهد : تمام بس ماقوميش من جنبى طول الخطوبة ماشى

ندى : ماشى يلا هنتاخر

وصلوا الخطوبة كانت فى قاعة

زينب اول ماشافت ندى فضلت تعيط و تحضنها و ندى كمان قعدت تعيط

زينب: وحشتينى اوى يا ندى كل ده ما تكلميش انت كويسة طمنيني عليكى

ندى : انتى كمان وحشتيني اوي يا ماما انا كويسة اطمنى

فهد : متقلقيش يا طنط ندى فى عيونى

زينب : ربنا يحفظكوا يا ولاد انا هروح اشوف تقى تعالى معايا يا ندى

وسابوا فهد

ندى : ايه ده يا ماما

زينب :

ندى : انتى بتقولى ايه انا مش مصدقة

ندى : ايه ده يا ماما

زينب : ده فستان فرح فهد كان عملها لك مفاجأة خدى يلا غيرى الفستان ده بسرعة

ندى : أنتى بتقولى ايه انا مش مصدقة

ندى لبست الفستان و ضبطت نفسها و بقت زى القمر

زينب بعيط: الف مبروك يا حبيبتى

ندى : بتعيطى ليه بس يا ماما

زينب : ديه دموع الفرحة مش مصدقة انك كبرتى و بقيتى عروسة عقبال ماشوف عيالك يا حبيبتى بيجروا حوليا

ندى : ربنا يخليكى ليا

ندى لفت وشها و منتظرة فهد
فهد دخل ماسك بوكية ورد احمر و حس ان قلبه هيطير من الفرحة ان ندى لابساله الأبيض و بدأ يقرب
ندى لفت و كانت منزلة الطرحة على وشها فهد اول ماشفها شكلها سحره و كانه بقى مش حاسس باللى حوليه و لا بالوقت و
رفع الطرحة و باسها فى راسها و حضنها اوى و ندى نزلت لاقبت اهلها و اهله و صاحبها
ندى : انت رتبت كل ده امتى انا مش مصدقة لحد دلوقتى
فهد : علشان تبقى تقولى انى مش بفكر فيكى و صدقى يا قلبى انا اللى مش مصدقة انا حاسس انى الفرحة هتنتط من قلبى
عايز اشيلك و نروح على بيتنا
ندى و فهد قاعدين فى الكوشة و الناس بتسلم عليهم
احد اصدقاء فهد: مبروك يا عريس
فهد : الله يبارك فيك عقبالك
صديقه: الف مبروك يا عروسة هو انتى عندك اخوات
فهد : اשמعنا
صديقه و بيص على ندى : اصل انا كنت عايز احسن النسل
فهد بغيره : طلب أخفى من قدامى بدل ما هخليك متعرفش تجيب نسل اصلا
صديقه: خلاص يا عم ربنا يسهلك و مشى
ندى قعدت تضحك
فهد : عجبتك اوى يا حلوة
ندى : صحبك ده دمه خفيف
فهد : والله
ندى بخوف قليلا : لا عادى جدا مش بيضحك اصلا
فهد : ايوة كده جيبى ورا
و فى وسط الناس اللى بتسلم كانت ميرفت
ميرفت : مبروك يا فهد
فهد : الله يبارك فيكى يا ماما بس انا مش مصدق انك جيتى
ميرفت: ليه يا حبيبى ده انت ابنى الوحيد وسعادتك تهمنى و مبروك يا عروسة راحت حضنة ندى و باستها
ندى باستغراب : الله يبارك فيكى يا طنط
فهد و ندى كانوا بيرقصوا و فهد عمال يقربها من حضن*ه اكثر
ندى : فهد الناس بتبص علينا عيب كده
فهد : مش مهم انا محدش حاسس باللى جوايا انا مستنى اليوم ده من زمان انهارة و قالها كلمة فى ودهنا جعلتها تخجل و
يحمر وشها
ندى : انت قليل الأدب و انا شكلى هروح مع ماما انهارة
فهد : استنى بس ده انتى لسه هتشوفى قلة الأدب اللى على حق و بعدين انت مش هتروحي فى مكان اللى على بيتنا يا
نودشتى
معتز و ملك كانوا قاعدين و اتكلموا كثير اوى و بدأوا يشوفوا حاجات مشتركة بينهم كثير
معتز : انا مكنتش اعرف اننا شبه بعض اوى كده
ملك : و انا برده مستغربة اوى الموضوع ده
معتز : بس انتى طلعة زى القمر انهارة
ملك : بجد ه و كملت متلبس البدلة ديه تانى
معتز : ليه
ملك : علشان مطلعك حلو و فى بنات كتير بتبص عليك
معتز : مش مهم المهم انا عينى مع مين
و بعدين بص ورا ملك و ابتسم لواحدة و جت سلمت عليه و حض*نته قدام ملك
ملك من كتر نرفزتها قامت و خرجت تجرى
و معتز قام وراه
معتز : ملك استنى
معتز مسكها
ملك: ابعد ايدك عنى و اعتبر الاتفاق اللى ما بينا لاغيته و روح اقعد مع اللى كانت بتحضنك اشبع بيها
معتز : انتى مستنتيش اعرفك عليها و بعدين انتى بتغيري عليه
ملك بتوتر : لاء بس المفروض تحترم وجودى و اظن لو حصل العكس مكنتش هتقول كده
معتز : اضبطى يا ملك و بعدين ديه اختى انا نسيت اعرفك عليها
ملك: بس انت مقولتليش انك عندك اخت
معتز : كنت هقولك والله
معتز اخذ ملك و عرفها على أخته و ملك كانت محرجة من اللى عملته
رواية اسيرة الفهد بقلمى ندى احمد

الفرح خلص

ندى و فهد فى العربية بيسمعوا اغانى مبسوطين و بيغنوا مع الأغنية
يابتاع النعناع يامنعنع .. يا منعنع .. يا منعنع
هات هدية للمتدلع .. إتدلع .. اتدلع

اللي سايب قلبي يولع .. و بعداب قلبي بيتمتع

و اما اجي اقوله اقبالك .. يتمتع .. يتمتع

يا بتاع النعناع يا منعنع .. يا منعنع انت يامننع

نور عيني .. قلبي من جوة .. مين غيره .. وغيره مين هو؟

دة تاعبني .. و برضو عاجبني .. ولا حول ليا ولا قوة

نور عيني .. قلبي من جوا .. مين غيره .. وغيره مين هو

دا تاعبني .. و بردو عاجبني .. ولا حول ليا ولا قوة

ندى : فهد احنا هنروح فين ده مش طريق البيت

فهد : انا اشتريت فيلا علشان نعيش فيها و بعث الشقة ديه لأنك لازم تكونى اول حد يدخل البيت ده برجله و علشان ابدأ

معاكى حياتنا على جديد و بعدين الشقة مش هتكفيانا انا عايز اجيب دستة عيال منك يا ندوش

ندى : ايه حالك حالك عليا دستة ايه انا اول مرة اعرف انك عايز اطفال كثير

فهد : انا كنت بقول فى الاول مش عايز اطفال كثير بس لو منك انت فانا عايز فرقة و يبقوا كلهم شبهك

فهد : وصلنا يلا

ندى دخلت البيت و نبهرت بيه

وطلعت الأوضة تغير و فتحت الدولاب و ملكتش غير لانجى*رى و ملابس خفيفة و تكشف الكثير

ندى : ايه ده فى بيجامات فين بيجامة توم وجيري

ندى نادى على فهد : فهد فين هدموى

فهد : ماهى فى الدولاب يا حبيبتى

ندى : لاء كان فى بيجاماتى راحت فين

فهد : اه قصدك بيجامات الأطفال اللى كنتى بتلبسها ديه رجعتها لمامتك

ندى : ايه ده و انا هلبس ايه كده

فهد فتح الدولاب و طلعلها * قميص * نوم قصير اوى و مفتوح من الظهر و لونه ابيض : البسي ده هيطلع عليكى يجتن

ندى : لاء طبعا ايه ده انا مش مقدر البس كده انا اتكسف اقعد كده

فهد : تكسفى من فهودك انتى مش واثقة فيا

ندى هيام و دلح : انا واثقة فى فهودي بس مش واثقة فيا

فهد بهيام و قرب ومسك وسط*ها : يالهورى على فهودي و هى طالعة منك بحس انى عايز اكلك * اكل

ندى بخجل *عضت على * شفايفها اللى تحت فهد مقدرش يستحمل و قرب منها اكثر و باس*ها بكل رقة

فهد بعد عن ندى : انا هغير فى الأوضة اللى جانبك و انتى كمان غيرى و انا هستناكى بره علشان نصلى

ندى غيرت و لبست و خرجت من الأوضة كانت لابسة إسدال

ندى و فهد صلوا و قالوا دعاء المتزوجين و فهد شالها و دخلها الأوضة و بعدين فكلها طرحة الاسدال و بدأ يلعب فى شعرها

و ندى مندمجة معه اوى و بعد كده راح قل*عها الاسدال و ظهرت امامه بكامل*أنوتتها و

فهد بدأ *يقلع التيشيرت : موافقة نتمم جوازنا

ندى بخجل هزت راسها بالموافقة

فهد بدا *يبوس وشها كله برقة و بعدين يرجع ي*قبل *شفايفها كل شوية كأنه مبقاش قادر يبعد عنهم و بدا يحرك يده عليها

*بجراة و يده عرفت خريطة جسمها

وفجأة فاق فهد على شهقة الم من ندى

ندى : فهد انا مش قادرة

فهد : معلش يا حبيبتى استحملى شوية

ندى : صرخت * اااااه يا فهد

فهد: خلاص يا قلبى كده بقيتى مدام فهد الشناوى رسمى

ندى : بطل بقى تكسفننى

فهد و ندى ناموا و الصبح فهد صحى لاقى ندى فوق حض*نه و كانت بتح*ضنه بتملك ندى حسبت بفهد انه صحى ندى رفعت

راسها و شعرها كان على وشها

فهد حط شعرها ورا ودها

ندى بخجل : صباح الخير يا فهودي

فهد : الصباح مش كده يا قلب فهودك و راح *باسها و قالها : صباحية مباركة يا ست البنات

ندى انكسفت و حطت وشها فى *صدر فهد

فهد : اموت فيكى وانت مكسوفة كده

فهد قام يجهز الحمام و راح يرفع الغطا

ندى بخضة : انت هتعمل ايه

فهد : هشيلك علشان تستحمى

ندى : فهد لاء خلاص انا هقوم انت بس اطلع بره

فهد بضحك: انتى لسه بتكسفى منى يا قلب فهدك

ندى : خلاص يا فهد اطلع بره و نبى

فهد شد الغطا و شالها : بطللى دلح يا بت

و راح وداها الحمام و وحطها فى البانيو برقة

ندى : خلاص يا فهد اطلع بره لو سمحت و عنيتها كانت بتلمع من الدموع

فهد : خلاص انا هخرج

فهد خرج و شال الملاية اللى كان فيها *دم و غير هدمومه و ندى كانت لافة فوطلة على جسمها علشان نسيبت تاخذ هدموم خرجت

تتسحب فى الأوضة و فتحت الدولاب

ندى : يا ربى هلبس الحاجات ديه ازاي بس

ندى لبست بيجاما شورت فوق *فخذها و بلوزة كت و تكشف * بطنها و عاملة شعرها كحكة و منزلة خصلات منها و ندى لاقبت شال لابسته فوق الهدوم

نزلت تحت لاقبت فهد فى المطبخ فهد شافها

فهد : ايه الشال ده الجو حر انتى مستحمة الشال ده ازاي وراح شاله

فهد : ايه القمر ده انتى كنتى مخيبة كل ده بشال

و راح فهد شالها وقاعدها على الرخامة و بدا يتغزل فيها شوية و ندى شالت الاكل على السفرة و جت تقعد فهد شدها و قعدهما على *رجله و بدا يأكلها وهى كمان تأكله

ندى : فهد انا لاقبت بقع غريبة فى رقبتي و ورتهاله ده مرض جلدى ده ولا ايه

فهد بضحك : لاء يا قلبى مش مرض جلدى ولا حاجة سيبها شوية و هتروح

فهد راح شالها و راحوا يغرقوا فى بحور عشقهم

استوب

حببت ابسطكم شوية علشان ده تقريبا هدوء اللى بيسبق العاصفة و معرف دايمًا تجرى الرياح بما لا تشتهي السفن

فهد : ما تيجى ننزل حمام السباحة

ندى : لاء انزل انت انا مش بعرف اعموم اصلا

فهد : بسيطة اعلمك البسي مايو و تعالى

ندى بفرحة: بجد ثوانى و اجهز

ندى قعدت تدور كانت كل المايوهات *بيكىنى بس لبست واحد كان لونه اسود بيرز لون بشرتها ناصعة البياض و لبست بورنس و نزلت

فهد : *اقلى البورنس يلا و انزلى

ندى: طب لف وشك علشان انزل

فهد : لاء طبعا بصراحة انا اصلا عملت كل ده علشان اشوفك *بالمايوه و تقوليلى لف وشك

ندى : يعنى انت كنت بتضحك عليا و مش هتعلمنى

فهد : لاء طبعا معلمك بس مفياش حاجة لما ابص

ندى : لاء يا فهد عيب

فهد بضحك : بجد هو انتى ايه مفهوك عن العيب بضبط

و فهد طلع من حمام السباحة : خلاص بقى يوم تانى

ندى : احسن بر...د...ه

فهد فجأة راح شد البورنس من عليها و رمه بعيد

فهد اتسمر مكانه و قرب منها : ليكى حق تدلعى يا قلب فهدك انتى كل شوية بتحلوى ولا ايه

ندى وشها احمر و احمر اكثر لما فهد حط ايده على *ضهرها و بدا يحرك ايده عليها و راح شدها و نطوا فى حمام السباحة

...ندى : فهد انت ر

فهد بمقاطعة حط اصابعه على *شفايفها و بدا يبص فى عنيتها و بدا يسبب علامات ملكيته على رقبتها وعلى مقدمة * صدرها

ندى : فهد انت متأكد انك هتعلمنى العموم

فهد : تصورى انك فصيلة و بعدين مش انتى سألتني ايه اللى فى رقبته وهو ده اللى بيسبب علامات فى رقبته يا قلبى و

بعدين انا بعلمها لك علشان تبقى تعملها لى

ندى : يالهوى هى الناس كلها عرفة انى البقعة ديه معنا كده

فهد : ابوة

ندى : يالهوى انا ماما و اخواتى لما كانوا هنا امبارح ماما فضلت تديها و انا قولها ليه و اخواتى فضلوا يضحكوا زمنهم شيفينى ايه دلوقتي

فهد قعد يضحك : هيقولوا اننا عرسان جداد و بنموت فى بعض كمان

ندى : انا مش عارفة هقابلهم ازاي باى وش دلوقتي

فهد : عادى يا قلبى و بعدين ما انتى متجوزة يعنى

ندى : بجد

فهد : ابوة طبعا و فضل يكمل ما بداه

ندى : يا فهد علمنى العموم بقى

فهد : ما انا بحب اعلمك كل حاجة برده

ندى : يا شيخ

فهد بدا يعلمها و هى كانت عاملة زى العيال الصغيرة و مبسوطة و فضلوا يلعبوا فى الماية و يرشوا على بعض

فهد شدها من *وسطها : ايه مقابل انى علمتك

ندى : مش فاهمة عايز ايه يعنى

فهد : عايز ايه ده هقوله لك بعد شوية لكن دلوقتي روحى خدى شاور علشان نتغدى

ندى : شاكة فيك بس ماشى

فهد شال ندى و دخلوا الحمام واخذوا شاور سوى

و نسبهم مع بعض كفاية كده و نروح للعقربة قصدى نرمين

نرمين فى التليفون و كانت قاعدة مع منى: عمى الحقنى فهد طلاقنى وانا حامل و مش عايز يعترف باللى فى بطنى

منصور : انتى بتقوليه ايه من امتى الكلام ده حصل

نرمين : من اسبوعين و كمان اتجوز امبارح هو كان ماشى مع واحدة و كان عايز يتجوزها عليا بس هى قالتله يطلقني و هو

